

אפשר למנף את מחאת מצוקת הדיור לבנייה ביהודה ושומרון

עו"ל קטן

גליין 310 | מתות | כ' בתמוז ה'תשע"א

עולם קטן השבועון החתי לאיזורים
ok@olam-katan.co.il
ת.ד. 7593 יהושלים 91074 טלפקס 077-6321880

הפצה: מקור ראשון 052-6070999
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ו
בניית היצורים והקניין הרוחני שמור לעולם קטן

ליפרסומות: איתן 054-6799933
72525 olam@spotnik.co.il
לקבלת העלון בדוא"ל ביום חמישי!
olamkatan@gmail.com

מבט מהר כביר למרחבי השומרון

8 מי מפחד מליקוי למידה
הנס שיכולים לחולל תשומת לב וכוח רצון

6 הרבנים חיים נבון ועמיהי גורדין מראינים את הרבנית עמיטל
ליום השנה לפטירתו של הרב עמיטל זצ"ל

10 מי כאן בשוליים
תגובות למכתב מנער שוליים מהשבוע שעבר

11 מי שמתקרב יוצא כזה קטן
כל מה שלא רציתם לדעת על סמים

צילום: קובי גרעון פלאש 90

2 הטוב שבימים הקשים לישראל
מאמר מרגש של אבישי מזרחי

3 תכנית השלום של שיבי פרומן וחזון ארץ ישראל השלמה של הרב גולדמינץ מחוות גלעד
דווקא יכולים ללכת טוב מאוד ביחד

5 לבטל את מוסד הנשיאות
ארנון סגל מציע

יהודה פואה
אם נצטרף למחאת התל-אביבים ונספר להם שגם בעפרה ובאריאל יש מצוקת דיור וכי בנייה מאסיבית באריאל תוריד את מחירי השכירות בארץ כולה (וגם בתל-אביב) בעשרות אחוזים, נוכל להפוך את ההד התקשורת מאיום על ממשלת הליכוד לאיום על המשך הקפאת הבנייה. והכי חשוב, נוכל לאפשר לכולנו למצוא דירה בלי לגמור את המשכורת.

אזכור קי"ד
תראו מה מג"ד מילואים יודע לעשות מפלסטלינה

גזבר עם המלצה על חמישה ספרי פנטזיה לאוהבי הסגנון

וגם דיווח על מקצוע חדש בתעודת הבגרות החל מעוד שנה

לאן נעלם חיים ולדומירסקי כל כך הרבה זמן?

איא מקהופסאי!

שכר לימוד שנה א' - חנימם!!!

תואר ראשון (B.Ed.)
אמנות | תיאטרון | עיצוב גרפי
אפשרויות להתמחות: דפוס, מולטימדיה, צילום, קרימיקה, משולב.

052-4239556
www.emuna.ac.il

ליום עיון - תשעת הימים
ב' באב, במדרשת שיל"ת, אלני שילה

10:00-10:30	הגעה הרשמה וכיבוד
10:30-11:30	הרב אהרן כהן
11:45-13:00	הר' עדיה איצקוביץ'
13:15-14:15	הרב שי גרין
14:15-14:45	ארוחת אחרים

לפרטים נוספים: 09-7451135, 052-4767179

מכללת אורות ומדרשת שיל"ת
השילוב האינסוף בשיל"ת

תכנית ההוראה מדרשת שילת

אורות ישראל
מכללת אורות ומדרשת שיל"ת

נס תפילה לרפואת חולי עמו ישראל ובפרט לנועה אודליה נחמה בת מיכל

יחידים ביום שלישי כ"ד תמוז בשעה 20:00 בבית הכנסת "היכל יעקב" רח' ריינס 17, קריית משה, ירושלים ואזכרה במלאת 30- לעילוי נשמתה של נעמי אסתר פיגא קזאינף

באתר: הרבנית צביה אליהו תל"ס א' < הרבנית ימימה מזרחי < אורה רבקה וינגרט < חנה לוק < והרבנית טל רחמני

www.ezratnashim.co.il

כולל ב"שבי דרום"
כולל "טל אורות" של פגורשי כפר דרום קולט אברכים חדישים לתוכנית הלכה - חו"מ אי"ה ברח' אלול בעל"ט. הלימוד ביישוב "שבי דרום" בסמוך לנתיבות אברכים רציניים המעוניינים להצטרף. לפנות לרב סיגרון 054-4520516

חוצת ישראל
ברכבים פרטיים ולבעלי 4x4 במסלולים נפרדים
מחזור 1 24-29.7.11 מחזור 2 14-19.8.11
6 ימים מודרכים כולל לינות

ארצהאבותי
המסע הארצי הישיר

02-9974222

מה לעשות?

שימוש שאינו ראוי כבהן הגמרא מביאה דוגמה לכהן שמשרת את האורחים. אולם גם כאן, כמו בדין הקודם, כתבו הפוסקים (הגהות מרדכי גטין תסא) שמחילת הכהן מועילה, וכך פסק הרמ"א להלכה (קצח מה): "אסור להשתמש בכהן, אפילו בזמן הזה, דהוי כמועיל בהקדש אם לא מחל על כך".

אמנם יש מהפוסקים שסייגו את ההיתר להשתמש בכהן אם מחל, רק למצב שבו הכהן מרוויח משהו משימוש זה (ט"ז שם ס"ק ט"ז וכ"ה המ"ב ס"ק קעה לכתחילה), אולם רוב הפוסקים מקלים בדבר ואומרים שבכל מקרה שבו הכהן אינו מקפיד מותר להשתמש בו (ערוה"ש שם סעיף עב חיי אדם לא יז ועוד). אמנם אם מדובר בעבודה שיש בה גם ממד של ביזיון, אין מחילתו מועילה אלא אם כן הכהן מרוויח מעבודה זו ורווח ברור (משנה בורה שם ס"ק קעה ובש"ת יביע אומר ו א"ח כב). באשר לשאלתך, כשמדובר בכהן שעושה תורנות יש להקל כשהדבר נעשה בהסכמה, כי על אף שמדובר בעבודות בזווית, האדם בסופו של דבר משרת את עצמו, שכשם שהוא שוטף כלים ומפנה את האשפה היום בעבור אחרים, כך אחרים יעשו זאת בעבורו מחר.

בשולי הדברים: לפני 1941 שנים נחרב בית המקדש ומאז מיחל עם ישראל לבניינו. בהרבה תחומים הקשורים למקדש לא נותר לנו אלא ליחל, אולם בתחום אחד אנחנו יכולים להתכונן באופן נכון לבנינו, והוא הכנת הכהנים לעבודתם במקדש. הכנה זו אינה נעשית באימון בשחיטה או בהקטרת קטורת אלא בבניית היחס הנפשי שלנו למקדש על ידי בניית היחס הנפשי שלנו כלפי מי שעתידיים בע"ה לעבוד במקדש. בתפילה שנכח כולנו לראות כהנים בעבודתם בבית המקדש שייבנה במהרה בימינו.

זכות קדימה לכהן

הרב אורי סדן
שאלה: שמעתי שאסור לדרוש מכהן לעשות תורנות מטבח. מה הקטע? מילא אם הכהנים היו עובדים בבית המקדש, אבל היום הם בני אדם בדיוק כמו כל אחד! מה הפריבילגיה הזאת?

תשובה: נצטוונו בתורה לכבד את הכהנים שנאמר (ויקרא כא ח) "קדשתו כי את לחם אֱלֹהֵיךָ הוא מקריב" ומבאר הרמב"ם (סהמ"צ מצות עשה לב) "שציונו לכבד זרע אהרן ולגשאם ולרוממם". מטרת מעשים אלו היא מצד אחד להכין את הכהן לעבודתו במקדש, כפי שכותב הרמב"ם בהלכות כלי המקדש (פ"ד ה"א) "מצוות עשה היא להבדיל הכהנים ולקדשם ולהכניסם לקרבן". מצד שני מטרת המעשים היא לשנות את היחס הנפשי שלנו כלפי הכהן, כלפי עבודתו ובסופו של דבר כלפי הקב"ה. וכך כתב בעל ספר החינוך (מצוה רסט): "לפי שידוע כי מכבוד האדון לכבד משרתיו, ובכל עת פְּגַדְנוּ הכהנים מזכור ונקבע במחשבתנו כבודו ברוך הוא וגודלו". בהלכה אנו מוצאים כמה דוגמאות לאופן קיום מצווה זו. שנינו בגטין (נט ע"ב ובש"ע אר"ח סימן קלה ג וכן בסימן רא ב) "וקידשתו - לכל דבר שבקדושה, לפתוח ראשון (לקריאה בתורה), ולברך ראשון (ברכת המזון), וליטול מנה יפה ראשון". המצווה לכבד את הכהן מוטלת עלינו, אך אם הכהן רוצה לוותר על כיבודים אלו הוא רשאי (גטין שם). חשוב לציין כי כיבודים אלו לא נאמרו אלא בתחומים הנוגעים לדברים שבקדושה ואין כל עניין לוותר לכהן על המקום בתור לאוטובוס למשל.

הלכה נוספת שאינה קשורה בהכרח להלכה הראשונה היא **האיסור להשתמש בכהן**. איסור זה מקורו בדברי הירושלמי (ברכות פ"ה ה"ה) "אתם קודש לה' והכלים קודש; מה כלים המשתמש בהן מְעַל, אף המשתמש בכהנים מעל". כהסבר

בין יושלים.
אין ילד יושלם אספה.

אוויר הכינים הפלון. הילד אינו יושלם. הססא הכינים. האקספולרנטים. האלוהים של יושלם. אין ילד יושלם אספה. האלוהים של יושלם. אין ילד יושלם אספה. האלוהים של יושלם. אין ילד יושלם אספה.

לילה שלישי חנימם
ט"ז בתמוז - ט' באב (17/7-9/8/11)

לילה שני בחצי המחיר
ט"ז בתמוז - א' באלול (17/7-31/8/11)

חדרי משפחה | מרפסת לנפיש ירושלים ויהודה | פעילויות לילדים | מטבח גורמה כשר | פיקוד שבת | בית כנסת במלון רב צמוד בסלון | הנחות לאתרים, פארועים ולמסעדות ולמנוע פועלויות תרבותיות בעיר

לפרטים ולהזמנות: *5450 אוד 1-700-50-50-80

מלונות דן
חפשו אותנו ב-5

מאות הראשונים
הרב אבינו: הרבנים הורו 5 מ"מ.

תורה מעורבת
יש רבנים שמתייחסים חברה מעורבת: הרב אבינו: לא, ואם יש, זהו מיעוט יוצא לממרי ואין לה ערך על פסיקת הלכה.

בודהיזם
האם בודהיזם הוא עבודה זרה: הרב אבינו: כן, גם עבודה זרה גם היא.

הקלטה בשבת
האם מותר לשמוע הקלטה שדנה בהתקיימה בשבת: הרב אבינו: לא, ולא מועיל להכתיב במוצאי שבת 'כדי שיעשה', כי אין לה מוצא אלא על ידי עברה.

שו"ת סלולרי
והשיב את הגזלה
בית הספר שלי החרימ לי כדור ואיבד אותו. מה צריך לעשות? הרב אבינו: עליו לזנוח להחזיר לך.

בין המצרים
האם מותר רגל על רגל (מטעמי נוחות) כשמתפללים לצאת לטיול טרקטורונים בשלושת השבועות? הרב אבינו: אם אין סכנה מותר, אבל ממש לא ראוי לטכוח את צער החורבן ואת שנת החיים.

מעשר כספים
האם צריך לתת מעשר כספים מרווחים בבורסה? הרב אבינו: כן.

פסוקים בעל פה
האם מותר לומר פסוקים בעל פה תוך כדי הלימוד? הרב אבינו: מותר לקרוא מהגמרא את הפסוקים. ומותר להזכיר בעל פה פסוקים שגורים על לשוננו. אם זכורים פסוק עם שם ה' - צריך להזכיר את כולו.

לחן לועזי
האם מותר להשתמש בלחן של גויים לשיר שיר של קודש? הרב אבינו: מותר, אך פחות מומלץ.

תות
האם אפשר לאכול תות עץ מהגנה? הרב אבינו: לקחת רק את התותים הקשים ולא את הרכים מאד. להשרות כ"ד דקות במים וסבון, לטשוף היטב, וטוב גם להבריש במברשת רכה.

העבת חלום
האם אישה יכולה לעשות תטבת חלום ע"י שליח? הרב אבינו: כן.

Kinoa
קינואה ארוגים

תשאירו את GPS בית קינואה - קרוב לכולם

www.kinoa.co.il | 054-7177171 | 08-9100888

עליה מעורבת
האם מותר לכתוב ספר שבעלילות מסופר על תורה של בני ובנות יחיד? הרב אבינו: ה"יחיד" הוא בעייתי ומחייב הגדרה ברורה בכללי הצניעות. אם הכוונה לסיפור על בני ובנות מעורבים באורח חיים, המסר מחנך לשלילת הדב, צריך לקרוא את הספר על מנת להתלוי. אם המסר הוא אחר - אסור.

הקדמת נשים
למה הרב אומר לפעמים "שלוש למאונות ולמאונות". הר"י יעקב אבינו הקדים זכרים לנקבות לעשות תטבת חלום ע"י שליח? הרב אבינו: לא יז ורש"י? הרב אבינו: א.

למנך את מחאת מצוקת הדיור לבנייה ביו"ש

יהודה פואה, 26, נשוי ואב לשניים

יצחק למפרט התנדב לעצב את הפלייר ואני הדפסתי מסכמי 5,000 פליירים והתחלתי לחלק אותם בבתי נוסת במכללה שבה אני לומד. במקביל הגעתי להפגנה שאורגנה על ידי גורמים אחרים והנשאל החחיל לצבור תאוצה.

בשבוע שעבר הוקמה עיר האוהלים בשדרות רוטשילד בתל-אביב ובכיר ציון בירושלים ומחאת השבתים על גובה דמי השכירות קיבלה תנופה משמעותית רבה.

השבוע הגעתי למאהל והתקבלתי בחום רב. התל-אביבים הבינו שהם צריכים את הדתיים ואת החרדים שהביעה נבעת בפער בין היצע וביקוש רציני לביוק את התונים היבשים.

שיטוט ארוך באתר הלימ"ס העלה כי בעשור האחרון אכן יש פער קבוע בין הגידול הטבעי שעומד על כ־45 אלף משקי בית בשנה ובין התחלות הבנייה שעומדות על כ־34 אלף בשנה. משמעות הדבר הוא פער מצטבר של חוסר ב־11,000 דירות מדי שנה.

לפערי נכמט לא ראיתי דתיים במאהל. כולם חילונים צעירים שגורים באזור ושוכרים דירות סטודנטים. אם נצטרף למחאת התל-אביבים ונספר להם שגם בעפרה ובאריאל יש מצוקת דיור וכי בנייה מאסיבית באריאל תוריד את מחירי השכירות בארץ כולה (וגם בתל-אביב) בעשרות אחוזים, נוכל להפוך את החר התקשורתני מאיום על ממשלת הליכוד לאיום על המשך הקפאת הבנייה. והכי חשוב, נוכל לאפשר לכולנו למצוא דירה בלי לגמור את המשכורת.

כדי להגדיל את מספר הדירות חייבים לבנות 70 אלף דירות מדי שנה. לצורך כך חייבים לבנות אפשר לבנות כבר מחר (בלי הביורוקרטיה הקיימת בישראל

הקטנה). עשרות אלפי דירות חדשות במרחק חצי שעה נסיעה מתל-אביב יאפשרו לעשירית מתושבי המרכז לצאת לשיפולי השומרון ובכך להוריד את מחירי הדיור והשכירות בארץ כולה.

המחאה הזאת צריכה להיות מחאה ישראלית חוצת קווים. מי שיהפוך אותה לכוני יכולים להיות רק אנתנו.

מאז שהתחנתני אני עוקב אחר מצב הדירות בארץ וביישובי יו"ש שבהם חשבתי שאוכל לעוד. עוד לפני כמה שנים היו דירות ריקות באלון-מורה וביצהר וידעתי שגם אם לא אמצא דירה אוכל לגור שם.

בשנתנים האחרונות שמעתי שכל הדירות התמלאו והיום מאלון-מורה ועד קריית-ארבע אין אפילו דירה אחת פנויה. לפני כחמישה חודשים הייתה מחירה סטיונאית של דירות ישנות באלון-מורה וראיתי שהדירות נחטפות. הבנתי שאכן יש בעיה אמיתית בנושא הדיור. היה ברור לי שהבעיה נבעת בפער בין היצע וביקוש רציני לביוק את התונים היבשים.

שיטוט ארוך באתר הלימ"ס העלה כי בעשור האחרון אכן יש פער קבוע בין הגידול הטבעי שעומד על כ־45 אלף משקי בית בשנה ובין התחלות הבנייה שעומדות על כ־34 אלף בשנה. משמעות הדבר הוא פער מצטבר של חוסר ב־11,000 דירות מדי שנה.

להפתעתי גיליתי כי הקבלנים צועקים כבר שנים שהממשלה לא משוקת מספיק דירות ותוקעת את השוק. כמו כן, גם ראש הממשלה, וגם שר האוצר וגם שר השיכון מסכימים שחסרות עשרות אלפי דירות בשוק. אך הם גורמים גלגלים כך שפתרון - אין. ביחד עם אבי (מיכאל פואה מ'מנהיגות יהודית') חירבתי חוברת שמנתחת את הבעיה וקובעת שבחמש השנים הקרובות חייבים לשיוק 70 אלף יח"ד כל שנה - כדי לספק 50 אלף דירות לגידול הטבעי ו־20 אלף דירות להשלים את המחסור.

החוברת נשלחה לחברי הכנסת ולשרים בליכוד ואלה התייחסו אליה ברצינות רבה. כך גם קיבלנו תשובה מפורטת משר האוצר.

לפני חודש ראיתי שהדברים לא זזים והחלטתי להדפיס פליירים שביסירו את הנושא לציבור הרחב. חברי

לבעל את מוסד הנשיאות

ארנון סגל

ולוח: אדרבה, פרס מעמיק את הקרקעים. בריאיון למעריב' לנבו: יום העצמאות השנה הוא אמר ש'לישראל מחויבות לפירוק התחליות', וגם שלמתנהלים 'יש שתי אפשרויות: לחזור הביתה מרצון או עסקים את שלוש המרכזים, וגוי ההתיישבות'. מבחינת פרס הוא בריסמכא לזון גם בעניינים שרוב הציבור בישראל מסרב לזון בהם. בריאיון שהעניק לפני חודש וקצת לסוכנות AP הוא שגאל האם ש מה לדבר על זכות השיבה של הפלשתינים, וענה שהוא 'מאמין שאפשר יהיה להגיע לפתרון יצירתי'. בריאיון ל־CNN שבוע אחר כך פרס דיבר יותר כמו 'מוכ'ל האר'ם מאשר כמו שגיא המדינה היהודית: "זמנם של שני הצדדים אוח", הוא התבטא שם. "עלינו לפעול בדחיפות להשגת הסכם שלום".

נשיא נאמן להגדרת תפקידו היה מתמקד עכשיו יחד מסכ פלאיות בטרים עת בשל חשדות לפלילים. למעשה לא נותרה לו ברירה אלא לעזוב את משכן נשיאי ישראל בבושת פנים. ויצמן נחקר על ידי המשטרה במשכן הנשיא, אירוע תקדימי באותם ימים, על חשדות שלפניה קיבל סכומי כסף גדולים מאיש עסקים בעת כהונתו כחבר כנסת ונשר באביב תש"ס, לפני 11 שנים, פרסם היועץ המשפטי לממשלה את החלטתו שלא להגיש כתב מסעיפי החקירה הדבר נבע רק בשל התיישנות העברות, שולדתו אכן נעברו. בסופו של דבר, לאחר לחץ ציבורי, נאלץ ויצמן כעבור חודשיים להתפטר. משה קצב נבחר להחליף אותו.

על השפל שהגיע אליו המעמד הרם בימי קצב אין צורך להכביר מילים. האיש יכול להיות חף מפשע לחלוטין, (בינתיים בית המשפט קבע אחרת). אבל אחיי שבור הביוב הציף את משכן נשיאי ישראל עד צוואר במקרה ההוא, קשה עד בלתי אפשרי לראות איך נשא התפקיד הזה בעתיד יהיה מסוגל לזכות בהילה הראויה לו. ובלעדי הילה - מה קצב ופרס איכא בשוקא. ככלות הכול, מהו המעמד הזה לא לתואר-לשטיכבו? וגם שמעון פרס. הרי אם יש תחילת לתפקיד הנשיא, היא בעיקר מילוי הצורך הנפשי-ציבורי בדמות ייצוגית חוצת גמורים, כזאת שתאחה קצת את הקרקעים כאן - מה לפרס

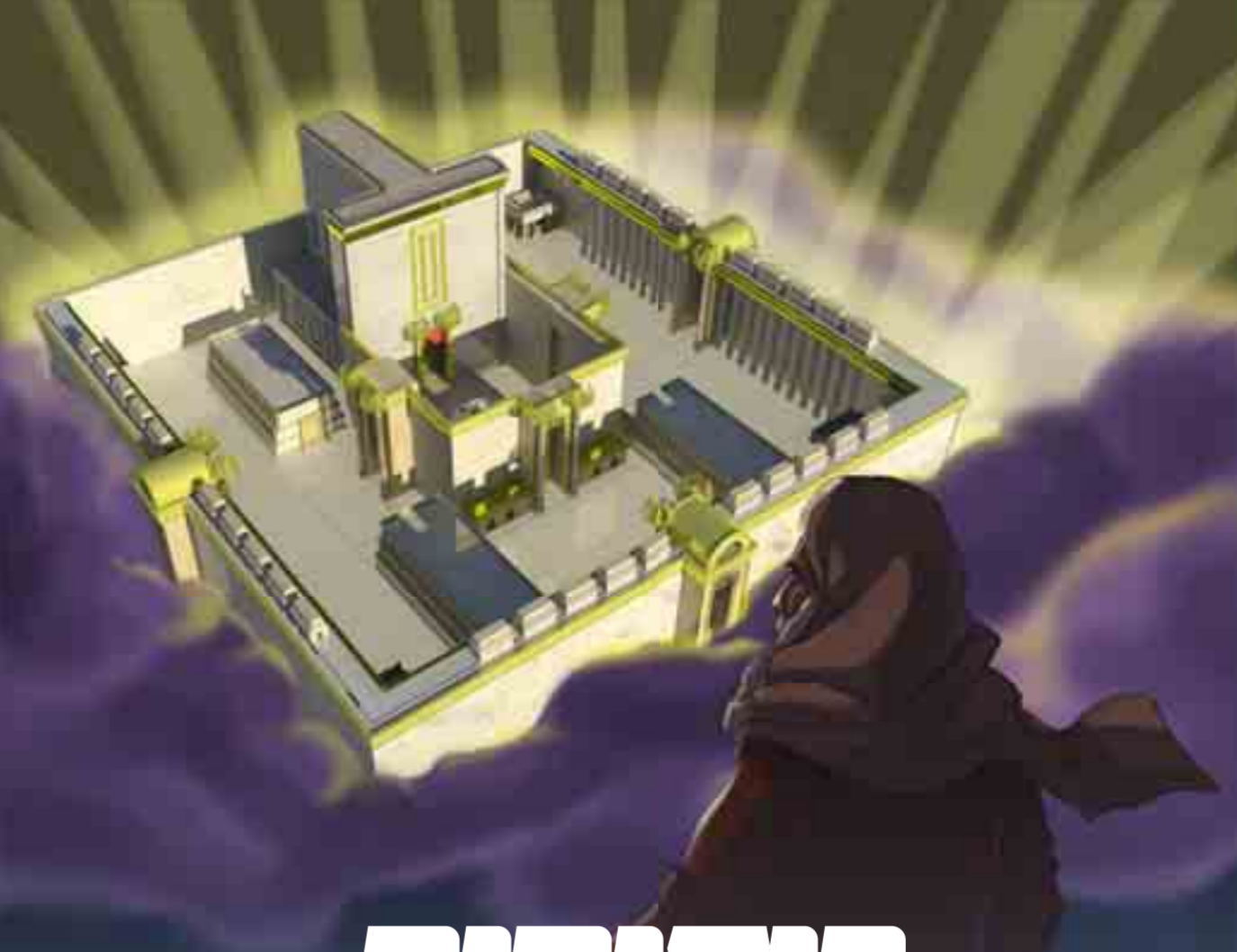
ולוח: אדרבה, פרס מעמיק את הקרקעים. בריאיון למעריב' לנבו: יום העצמאות השנה הוא אמר ש'לישראל מחויבות לפירוק התחליות', וגם שלמתנהלים 'יש שתי אפשרויות: לחזור הביתה מרצון או עסקים את שלוש המרכזים, וגוי ההתיישבות'. מבחינת פרס הוא בריסמכא לזון גם בעניינים שרוב הציבור בישראל מסרב לזון בהם. בריאיון שהעניק לפני חודש וקצת לסוכנות AP הוא שגאל האם ש מה לדבר על זכות השיבה של הפלשתינים, וענה שהוא 'מאמין שאפשר יהיה להגיע לפתרון יצירתי'. בריאיון ל־CNN שבוע אחר כך פרס דיבר יותר כמו 'מוכ'ל האר'ם מאשר כמו שגיא המדינה היהודית: "זמנם של שני הצדדים אוח", הוא התבטא שם. "עלינו לפעול בדחיפות להשגת הסכם שלום".

נשיא נאמן להגדרת תפקידו היה מתמקד עכשיו יחד מסכ פלאיות בטרים עת בשל חשדות לפלילים. למעשה לא נותרה לו ברירה אלא לעזוב את משכן נשיאי ישראל בבושת פנים. ויצמן נחקר על ידי המשטרה במשכן הנשיא, אירוע תקדימי באותם ימים, על חשדות שלפניה קיבל סכומי כסף גדולים מאיש עסקים בעת כהונתו כחבר כנסת ונשר באביב תש"ס, לפני 11 שנים, פרסם היועץ המשפטי לממשלה את החלטתו שלא להגיש כתב מסעיפי החקירה הדבר נבע רק בשל התיישנות העברות, שולדתו אכן נעברו. בסופו של דבר, לאחר לחץ ציבורי, נאלץ ויצמן כעבור חודשיים להתפטר. משה קצב נבחר להחליף אותו.

על השפל שהגיע אליו המעמד הרם בימי קצב אין צורך להכביר מילים. האיש יכול להיות חף מפשע לחלוטין, (בינתיים בית המשפט קבע אחרת). אבל אחיי שבור הביוב הציף את משכן נשיאי ישראל עד צוואר במקרה ההוא, קשה עד בלתי אפשרי לראות איך נשא התפקיד הזה בעתיד יהיה מסוגל לזכות בהילה הראויה לו. ובלעדי הילה - מה קצב ופרס איכא בשוקא. ככלות הכול, מהו המעמד הזה לא לתואר-לשטיכבו? וגם שמעון פרס. הרי אם יש תחילת לתפקיד הנשיא, היא בעיקר מילוי הצורך הנפשי-ציבורי בדמות ייצוגית חוצת גמורים, כזאת שתאחה קצת את הקרקעים כאן - מה לפרס

על השפל שהגיע אליו המעמד הרם בימי קצב אין צורך להכביר מילים. האיש יכול להיות חף מפשע לחלוטין, (בינתיים בית המשפט קבע אחרת). אבל אחיי שבור הביוב הציף את משכן נשיאי ישראל עד צוואר במקרה ההוא, קשה עד בלתי אפשרי לראות איך נשא התפקיד הזה בעתיד יהיה מסוגל לזכות בהילה הראויה לו. ובלעדי הילה - מה קצב ופרס איכא בשוקא. ככלות הכול, מהו המעמד הזה לא לתואר-לשטיכבו? וגם שמעון פרס. הרי אם יש תחילת לתפקיד הנשיא, היא בעיקר מילוי הצורך הנפשי-ציבורי בדמות ייצוגית חוצת גמורים, כזאת שתאחה קצת את הקרקעים כאן - מה לפרס

על השפל שהגיע אליו המעמד הרם בימי קצב אין צורך להכביר מילים. האיש יכול להיות חף מפשע לחלוטין, (בינתיים בית המשפט קבע אחרת). אבל אחיי שבור הביוב הציף את משכן נשיאי ישראל עד צוואר במקרה ההוא, קשה עד בלתי אפשרי לראות איך נשא התפקיד הזה בעתיד יהיה מסוגל לזכות בהילה הראויה לו. ובלעדי הילה - מה קצב ופרס איכא בשוקא. ככלות הכול, מהו המעמד הזה לא לתואר-לשטיכבו? וגם שמעון פרס. הרי אם יש תחילת לתפקיד הנשיא, היא בעיקר מילוי הצורך הנפשי-ציבורי בדמות ייצוגית חוצת גמורים, כזאת שתאחה קצת את הקרקעים כאן - מה לפרס

כיסופים

הרב מנחם מקובר

ראש ארגון "והראנו בבניינו" לקידום תודעת המקדש

ישראל אינה אלא על בית המקדש. מרי, יתבני בית מקדשא, מרי מתי יתבני בית מקדשא [בתרגום: אדון העולם - ייבנה בית המקדש, אדון העולם - מתי ייבנה בית המקדש] (בראשית רבה, יג ב). האם איננו מתפללים על דברים אחרים? והרי בתפילה אנו מבקשים דעת, רפואה, מטר, ועוד ועוד. אם כן מהי משמעות דברי חז"ל הללו שכל תפילתם של ישראל היא על בית המקדש? בפן אחד יש לומר שתכלית כל התפילות כולן הנה על בית המקדש. המקדש הוא הפתרון השרשי והיסודי לתחלואי העולם. המקדש יביא תרופה ומוור לאנושות כולה, ויציעד את העולם לתקונו הנכסף, משום כך, בפנימיות לבם לבניין הבית. אולם בהתבוננות פנימית יותר, עלינו להשכיל ולהבין שערגתם הפנימית החבויה של כל נשמות ישראל היא למציאת של מקדש. אותו חיפוש פנימי אל האור הרוחני, מקורו בכיסופים הפנימיים של נשמות ישראל אל עולם מתוקן. אל עולם של טוהר וקודשה. של רוחניות צרופה, עולם שבו החומר והרוח מתאחדים למהות אחת של שלמות. ללא בית מקדש - אין גילוי שלם כזוה בעולמנו כלל. ואנחנו עומדים כעניים בפתח. שנה ועוד שנה חלופות עוברות. בימי בין המצרים אנו חוזרים ומתאבלים, זוכרים, ולעיתים גם מפנימים, את החוסר הגדול, אולם הבית עדיין נראה רחוק רחוק. יהי רצון שנטכיל לצעוד השנה עוד צעד אחד קדימה. שנטכיל להתחבר ללמנו, להתפלל, ומתוך כך - להגיע גם לפן המעשי של מצוות בניין בית המקדש.

בפנימיות נפשנו אנו נכחים אל האור. אל ההתנוצצות הפנימית המתגלה בעומקי נפשנו ומרוממת את כל הווייתנו. הגדול של כלל הבריאה, שהפיץ אור זה לתבל ומלואה, היה בית המקדש. כך מבטאים זאת חכמינו במדרש (שמות רבה פר' יו סף אות א): "כשם שהשמן מאיר, כך בית המקדש מאיר לכל העולם, שנאמר 'הלכו גוים לאורך'". מן המקדש יצאה הארה רוחנית לעולם. אפשר לומר שזהו עניינם של חלונות המקדש, שמתוארים כ'שקופים אטומים' - שהיו צרים מבפנים ורחבים מבחוץ שכן עניינם לא היה להכניס אור למקדש אלא להאיר לעולם. הנקודה הפנימית הנגזרה והנשגבה של המקדש שכנה בקודש הקדושים, במקום שבו ניצב ארון הברית על גבי אבן השתייה (זאת בימי בית המקדש הראשון). האור הרוחני של הבריאה מתגלה דרך מקום הארון. המילה "ארון", לדברי חז"ל, היא מלשון "אור", שכן "ממנו יוצאת אורה לעולם". מעבר לכך מוסיפים חז"ל שהקב"ה צמצם את שינתו בין בדי הארון. כיצד ייתכן שמציאות אינסופית תצמצם עצמה לתוך מציאות של חומר? זהו יסוד מהות קיומו של המקדש - השראת שכונה. זהו אחד מפלאי עולמנו. כשם שקיים פלא באדם עצמו, המורכב מחיבור של גוף ונשמה, כך גם במקום מקדשנו - זהו מקום פלאי שבו יש חיבור של טבע ואולוקות. זהו שורש הממד הפלאי של המקדש. המחבר את עולמנו הגשמי למהות העל-טבעית. נשמתנו כמהה אל האור, אל שורש קדושת הבריאה. מאז ועומלם התפעמתי מהמרדש הבא: "כל תפילתן של

את משה לנקום במדינים ואחר כך הוא עתיד להיאסף אל עמי. משה אכן מצוה את העם להתארגן למלחמה ולאסוף אלף מתנדבים על אותם אנשים היא משתמשת בביתו לא ברור - "וימסרו מאלפי ישראל אלף למטה...". מה פירוש הביטוי "וימסרו"? מי בדיוק מסר אותם מדוע היה צורך למסור?

רש"י מביא פירוש מרגש הנוגע לאופיים של בני ישראל ולאופי המלחמה הזו. על פי פירושו של רש"י באיזה אופן הגיעו החיילים ליציאה למלחמה? מדוע היה צורך ל'מסור' אותם? האם אתם מבינים את הפתיחה לדברי רש"י? נקודה

את משה לנקום במדינים ואחר כך הוא עתיד להיאסף אל עמי. משה אכן מצוה את העם להתארגן למלחמה ולאסוף אלף מתנדבים על אותם אנשים היא משתמשת בביתו לא ברור - "וימסרו מאלפי ישראל אלף למטה...". מה פירוש הביטוי "וימסרו"? מי בדיוק מסר אותם מדוע היה צורך למסור?

רש"י מביא פירוש מרגש הנוגע לאופיים של בני ישראל ולאופי המלחמה הזו. על פי פירושו של רש"י באיזה אופן הגיעו החיילים ליציאה למלחמה? מדוע היה צורך ל'מסור' אותם? האם אתם מבינים את הפתיחה לדברי רש"י? נקודה

יום עיון ארצי נוער בסיכוי, אתגר והתמודדות עם סמים ואלכוהול

ציבור המנהלים והמחנכים, ומנחי השלמויות למורים, וכדי נוער, מנהלי אגף הנוער ברשויות, וכדי קהילת אנשי הגרעינים ופעילי רווחה חוזמים ליטול חלק ביום עיון משותף של הרשות הלאומית למלחמה בסמים ובאלכוהול של מה"ת - מרכז הדרכה והשתלמויות למורים.

יום העיון יתקיים א"ה ביום ראשון ז' אב (7/8/2014)

בשעה 9:30 במרכז עירוני ע"ש קימברלינג, מרוב הקסמים 10, ראש עיין.

לז' יום העיון:

9:30 התכנסות, רישום וכיבוד קל

10:00 ברכות וכינוי מחשבה

מר משה סיני - ראש העיר ראש עיין

מר צבי הנדל - יו"ר הרשות למלחמה בסמים ובאלכוהול

הרב אברהם ליפשיץ - ראש מינהל החמ"ד, משרד החינוך

הרב ד"ר דני טופר - יו"ר קרן קהילת

הרב חן חלמיש - מה"ת

10:30-11:15 סקירה מקצועית וכינוי החמודות

ד"ר יוסף הראל פיש - הרשות למלחמה בסמים ובאלכוהול

11:15-11:30 הספקה

11:30-12:15 הרצאה, משבר אמונה כנורס סיכון

הרב איתן צוקר - רב קיבוץ מיזב גרעין בית שאן

12:15-13:15 קולות מהשטח - רב שייח' בנושא מניעה והתערבות טיפולית,

בהנחיית ריקי צימר ראש תחום מניעה ברשות

הרב אהב - מנהל חינוכי מהות"

איריס פלורנטין - מנהלת השירות לטיפול בהתמכרויות - משרד החוזה

אמית ברזס - מדריכה ארצית בתחום המניעה - שפ"י - משרד החינוך

מיכל הלל - מתאמת הרשות-מועצה אזורית שומרון

נציג הגרעינים

סיכום

13:30 הרב אלישע וישיאקבי - מה"ת

אייר גלד - מנכ"ל הרשות הלאומית למלחמה בסמים ובאלכוהול

ארוחת צהרים קלה

לפרטים: 052-3003871 | bm@hadege.org.il

שקיעה, כרמים, אייר הרים, שרדי עיר קדומה, ירח מלא עולה, נשים בלבן, ט"ו באב בשילה הקדומה

מחוללות בכרמים

פסטיבל המחול היהודי לנשים

יום שני | ט"ו באב תשע"א | 15.8.11

חוויה נשית בלתי נשכחת!

16:30	התכנסות ורישום / התפנקות בבית הקפה הממוזג	
17:30-20:30	סדנאות מחול לבחירתך, פינוט שלווה ורוגע, בית קפה פתוח (2 סדנאות לבחירתך, בחירת הסדנאות בעת רכישת הכרטיס)	
	סדנאות: מחול מודרני מדרש מחול אלטור בתנועה	
	ריקודי עם - שורות מחול מזרחי פלמנקו ג'אז - היפ הופ תנועה מודעת קונטקט אימפרוביזציה מחול אפריקני ג'יה	
20:30	"מחוללות בכרמים" - מופע מחול מרכזי	
21:15	"המענייני את קולך" - מופע מוסיקלי בהשתתפות: אתי אנקרי מיקה קרני אודה ליה ברלין	
22:30	סיים משוער	
	כרטיסים: בהרשמה מוקדמת (עד ה-10.8) - 45 ₪	
	בערב הריאות - 60 ₪	

תפשו אותנו כ-7 פסטיבל מחולות בכרמים

מייד נוסף ופירוט על הסדנאות בדף האירוע באתר - www.gobinyamin.org.il 02-9944019

מכון התאמה מרכזי לנרשמים

ניהול ושיווק לומדים במקור המעיינות גם אם אין לך פסיכומטרי

לימודי הנדסא/תעשייה וניהול במקור המעיינות מעניקים אפשרות לעבודה במגוון רחב של תפקידים בכל תחומי התעשייה, למרפחה טובה ומכובדת. ללימודי תעשייה וניהול במגמת משה ינהול שיווק במקור המעיינות אין צורך בפסיכומטרי ובאו גם אתות ללמוד תעשייה וניהול במקור המעיינות וצאו עם מקצוע מכובד

המסלולים שלנו:
 הנדסאות/ניהול ע"ד ב.A. אקוולנט ביישום חינוכי • חינוך מיוחד
 • הנדסאות חינוכי • הנדסאות אדריכלות תעבט פנים • הנדסאות/תעשייה וניהול • ניהול שיווק • מכינה טכנולוגית • חרבת טילים

מלגות לזכאים עד: סכום מלגות מרמדים • סכום מלגות עבודה • גובה כסף הריבוי • מלגות מלגות

לפרטים והרשמה: 1-800-222-030
 מכלול "מקור המעיינות" רח' נתנון 111 (בין רגאד הול) בני ברק

מכאן כולם יוצאים מוכשרים

בחרנו לעשות שינוי ולחוביל את המנהיגות החינוכית של הדור הבא

מנכ"ל מרכז המחקר והיישום למחקר חינוכי
 פרופ' יהודה בן-דוד

מנכ"ל מרכז המחקר והיישום למחקר חינוכי
 פרופ' יהודה בן-דוד

מנכ"ל מרכז המחקר והיישום למחקר חינוכי
 פרופ' יהודה בן-דוד

בחרנו לעשות שינוי ולחוביל את המנהיגות החינוכית של הדור הבא

מנכ"ל מרכז המחקר והיישום למחקר חינוכי
 פרופ' יהודה בן-דוד

מנכ"ל מרכז המחקר והיישום למחקר חינוכי
 פרופ' יהודה בן-דוד

מנכ"ל מרכז המחקר והיישום למחקר חינוכי
 פרופ' יהודה בן-דוד

הצטרפו אלינו... ישנה א חיים!

חמדת הדרום מכללה אקדמית לחינוך

מסלולי הלימוד:

- מסלול 1: תואר ראשון בחינוך (מסלול 1)
- מסלול 2: תואר ראשון בחינוך (מסלול 2)
- מסלול 3: תואר ראשון בחינוך (מסלול 3)
- מסלול 4: תואר ראשון בחינוך (מסלול 4)
- מסלול 5: תואר ראשון בחינוך (מסלול 5)
- מסלול 6: תואר ראשון בחינוך (מסלול 6)
- מסלול 7: תואר ראשון בחינוך (מסלול 7)
- מסלול 8: תואר ראשון בחינוך (מסלול 8)
- מסלול 9: תואר ראשון בחינוך (מסלול 9)
- מסלול 10: תואר ראשון בחינוך (מסלול 10)
- מסלול 11: תואר ראשון בחינוך (מסלול 11)
- מסלול 12: תואר ראשון בחינוך (מסלול 12)
- מסלול 13: תואר ראשון בחינוך (מסלול 13)
- מסלול 14: תואר ראשון בחינוך (מסלול 14)
- מסלול 15: תואר ראשון בחינוך (מסלול 15)
- מסלול 16: תואר ראשון בחינוך (מסלול 16)
- מסלול 17: תואר ראשון בחינוך (מסלול 17)
- מסלול 18: תואר ראשון בחינוך (מסלול 18)
- מסלול 19: תואר ראשון בחינוך (מסלול 19)
- מסלול 20: תואר ראשון בחינוך (מסלול 20)
- מסלול 21: תואר ראשון בחינוך (מסלול 21)
- מסלול 22: תואר ראשון בחינוך (מסלול 22)
- מסלול 23: תואר ראשון בחינוך (מסלול 23)
- מסלול 24: תואר ראשון בחינוך (מסלול 24)
- מסלול 25: תואר ראשון בחינוך (מסלול 25)
- מסלול 26: תואר ראשון בחינוך (מסלול 26)
- מסלול 27: תואר ראשון בחינוך (מסלול 27)
- מסלול 28: תואר ראשון בחינוך (מסלול 28)
- מסלול 29: תואר ראשון בחינוך (מסלול 29)
- מסלול 30: תואר ראשון בחינוך (מסלול 30)
- מסלול 31: תואר ראשון בחינוך (מסלול 31)
- מסלול 32: תואר ראשון בחינוך (מסלול 32)
- מסלול 33: תואר ראשון בחינוך (מסלול 33)
- מסלול 34: תואר ראשון בחינוך (מסלול 34)
- מסלול 35: תואר ראשון בחינוך (מסלול 35)
- מסלול 36: תואר ראשון בחינוך (מסלול 36)
- מסלול 37: תואר ראשון בחינוך (מסלול 37)
- מסלול 38: תואר ראשון בחינוך (מסלול 38)
- מסלול 39: תואר ראשון בחינוך (מסלול 39)
- מסלול 40: תואר ראשון בחינוך (מסלול 40)
- מסלול 41: תואר ראשון בחינוך (מסלול 41)
- מסלול 42: תואר ראשון בחינוך (מסלול 42)
- מסלול 43: תואר ראשון בחינוך (מסלול 43)
- מסלול 44: תואר ראשון בחינוך (מסלול 44)
- מסלול 45: תואר ראשון בחינוך (מסלול 45)
- מסלול 46: תואר ראשון בחינוך (מסלול 46)
- מסלול 47: תואר ראשון בחינוך (מסלול 47)
- מסלול 48: תואר ראשון בחינוך (מסלול 48)
- מסלול 49: תואר ראשון בחינוך (מסלול 49)
- מסלול 50: תואר ראשון בחינוך (מסלול 50)
- מסלול 51: תואר ראשון בחינוך (מסלול 51)
- מסלול 52: תואר ראשון בחינוך (מסלול 52)
- מסלול 53: תואר ראשון בחינוך (מסלול 53)
- מסלול 54: תואר ראשון בחינוך (מסלול 54)
- מסלול 55: תואר ראשון בחינוך (מסלול 55)
- מסלול 56: תואר ראשון בחינוך (מסלול 56)
- מסלול 57: תואר ראשון בחינוך (מסלול 57)
- מסלול 58: תואר ראשון בחינוך (מסלול 58)
- מסלול 59: תואר ראשון בחינוך (מסלול 59)
- מסלול 60: תואר ראשון בחינוך (מסלול 60)
- מסלול 61: תואר ראשון בחינוך (מסלול 61)
- מסלול 62: תואר ראשון בחינוך (מסלול 62)
- מסלול 63: תואר ראשון בחינוך (מסלול 63)
- מסלול 64: תואר ראשון בחינוך (מסלול 64)
- מסלול 65: תואר ראשון בחינוך (מסלול 65)
- מסלול 66: תואר ראשון בחינוך (מסלול 66

'רוחו מהלכת בין החיים'

ריאיון עם הרבנית מרים עמיטל

| הרב עמיחי גורדין והרב חיים נבון |

"לא חשבתי שאוכל להמשיך להרגיש טוב עם חיי כשהוא לא יהיה. אבל גיליתי שהוא שאיך אצלי כוחות"
● במלאת שנה לפטירתו של הרב יהודה עמיטל חזרו התלמידים הרב חיים נבון והרב עמיחי גורדין לבית רבם ושמעו מאלמנתו של הרב על החיים לצדו
● כיצד המשפחה החרדית קיבלה לתוכה חתן ציוני
● על תגובתו של הרב שך, בן משפחתה, לוויכוחים שלו עם הרב עמיטל
● ההחלטה לצאת לפוליטיקה
● על הזיכרונות מימי הקמת הישיבה
● אבל בעיקר על הגעגועים והחוסר של שנה אחרי

עמים רבות פקדנו את ביתו של הרב עמיטל – בתג הסוכות, כדי להקביל את פני רבנו ברגל, או סתם ביום של חול, כדי לקבל חיוך חם ועצה טובה. קשה להיכנס לביתו של הרב עמיטל, כשהרב עצמו איננו. חדר העבודה והלימוד שלו נראה כאילו הרב עומד לחזור בכל רגע. הכיסא הגדול עומד וממתין, ספרים בערמות על השולחן, ובארונות מסודרים בסדר מופתי אלפי ספרים.

שנים רבות למדנו בחברותא, ממש מאחורי הרב עמיטל, היינו עדים לשיחות הרבות שלו עם תלמידים, וגם לשעות ארוכות שהיה רוכן על הגמרא, תוך שהוא מהמהם לעצמו בשקט ניגון עתיק. לעיתים קרובות היינו נועצים בו, ותמיד היינו מקבלים עצה לכבית ומקורית. הרב עמיטל היה תלמיד חכם גדול וראש ישיבה, שמעולם לא הרגיש צורך להתנהג בתבניות השגורות של ראשי ישיבה גדולים. רגע לפני השיחה עם הרבנית מרים אנתנו נזכרים באמירה ששמענו מהרב. אם בשנות השואה, אמר פעם הרב עמיטל, היו מספרים לי שאנכה להקים ישיבה בחרי יהודה, הייתי מביט שזה רעיון מוזגם אפילו בשביל ספר מדע בדיוני. כשאנחנו משתפים את אלמנתו בדברים היא מרכינה ראש ואינה עונה. לאחר דקות ארוכות היא משיבה בשקט: "זו הייתה השליחות שלי".

נהגים צעירים עם וותק נהיגה של עד שנתיים מעורבים פי 2 בתאונות דרכים קטלניות

אל תיתנו לילד שלכם לנהוג ללא מערכת ראדאר

AWACS

היה אפשר למנוע את תאונת הדרכים הזאת

אף תיתנו לילד שלכם לנהוג ללא מערכת ראדאר

איווקס מציע לך מערכת ראדאר למניעת תאונות דרכים והשתתף למיץ ועל ילדך בנות נהיגה נכונה לילד חיים

Safe Drive

החסבר ולפרטים 050-4009200

סמוך. באחת הרבנית מרים עמיטל ליוותה את בעלה, הרב יהודה זצ"ל, במשך שנים רבות. הרבנית היא בת למשפחה של גדולי תורה מן העולם הליטאי, שלוותה לא בעלה במסעות חייו הייחודיים. היא נולדה בירושלים לרב צבי יהודה מלצר, למים הרב הראשי של פרסיד"ת והרחובות. הייתה נכדתו של גדול רבני ירושלים וראש מועצת גדולי התורה, הרב איסר זלמן מלצר. הרב מלצר היה מגדולי ראשי הישיבות באירופה, ולאחר מכן היה ראש ישיבת 'עץ חיים' בירושלים.

הרבנית עמיטל עוד זוכרת היטב את ביקוריה כנערה אצל הסבא הגדול. "הייתי מרבה לבוא לבית הסבא בלילות שבת. הוא היה אדם נעים מאד", מספרת הרבנית בענה. גם את האורח המיוחד ששהה שם דרך קבע היא אינה שכחת: "הרב אריה לויך היה ירד של סבא שלי, אולי גם למד אצלו. הרב עימדו יחד בישיבת עץ חיים. פעמים רבות הוא היה מגיע לסבא ולסבא שלי בלילות שבת, והייתי מגושט אותו שם. בסעודות הללו הייתה אווירה נעימה באופן מיוחד".

ידעתם אז שהסבא הוא אחד מגדולי הדור?

"ידעתי שהוא היה ראש מועצת גדולי התורה. אבל הוא לא היה חרדי במונח העכשווי. את הישיבות של מועצת גדולי התורה היו מקיימים אצלו בבית, כי ידעו שהוא לא יסכים ללכת לשם כך לטוש מקום. הישיבות האלה היו ארוכות מאוד. באמצע הישיבה הוא היה הולך לנוח בחדר

שענה על המשקוף ואמרה לרבנים שישבו שם: 'מועצת גדולי התורה? איזה שם משונה. משונה מאוד שרבינים מיוחדת מאד. הייתה תורה'. היא הייתה אישה "הסבא שלי, ביִּלְאָ הִינְדָא, הייתה ממשפחת פרנק (הרב צבי פסח פרנק, הרב הראשי של ירושלים, היה בן דוד שלה). אחרי האירוסין שלה עם הסבא הוא החליט לירוק דם; גילו שהייתה לו שחפת. הוא אמר לה: את יכולה לבטל את האירוסין. היא לא רצתה. המשפחה שלה התחילה ללחוץ שהיא תבטל את השידוך. לא נתנו לה מנוחה. היא הלכה לרופא, שכחת: 'הרב אריה לויך היה ירד של סבא שלי, אולי גם שאלה כמה מה עוד נשאר לו לחיות, והרופא אמר: שנה אחת. היא אמרה: עם אדם כזה שווה להיות גם שנה אחת. המשפחה המשיכה ללחוץ. היא הלכה לחפץ חיים, והוא אמר לה: יש אנשים בריאים, ויש אנשים שמאריכים ימים. הם התחתנו, והסבא אכן האריך ימים".

"כשבנו יואל היה בן חמש, שאלתי את בעלי מה הוא רוצה לעשה כשיהיה גדול. הוא השיב: מה שגדלר; הייקר שיהיה יהודי רדא שמים ויקבע עתים לתורה. שמעתי את נופלת"

עמיטל, השיב הרב חרל"פ: "הוא ירד לעומקם של דברים". כך נכנס הרב עמיטל למשפחה.

אין כמו ליל הסדר עם סבא

את גדלת בבית של ראשי ישיבה. ההתנהלות של הרב עמיטל בחוג המשפחה הייתה דומה למה שהכרת בבית? כשבנו יואל (היום הרב יואל עמיטל, ר"מ בישיבת הסדר בשעלבים) היה בן חמש, שאלתי את בעלי מה הוא רוצה שיואל יעשה כשיהיה גדול. הוא השיב: מה זה משנה? שיהיה סגלר; הייקר שיהיה יהודי ירא שמים ויקבע עתים לתורה. שמעתי את זה וחשבתי שאני נופלת. בבית הוריי, כל אחד היה צריך להיות תלמיד חכם רציני. אני הייתי מאושרת שאני בת ולא בן, שאין עליי כזה לחץ. לפגוש פתאום בריאות נפשית כזו – זה היה בשבילי משהו מיוחד.

"בית הוריי היה פתוח, עם קשר טוב לכנסיים החילוניים. ובכל זאת, אחרי שהכרתי את בעלי, העולם הרוחני שלי נפתח לכיוון אחר לחלוטין. בלי כובד, בלי לחץ. הכל בנוגם. השיא היה בליל הסדר. בבית הוריי ליל הסדר היה מכוון למבוגרים ועמוס דברי תורה. אצל בעלי ליל הסדר היה שונה לחלוטין – הלדים עמדו במוקד. הכל היה חי, תוסס, זורם. כשהיו לנו ילדים ונכדים בגילאים שונים, לא הייתה לו בעיה לרתק את כולם. הוא לא היה צריך להקדיש תשומת לב נפרדת לכל יול, אלא הצליח לרתק את כולם כל הזמן. בסוף הסדר, כשהשעה כבר הייתה מאוחרת, הוא היה אומר לילדים לצעוק בשירים את הפזמון החוזר: 'לילה, פסח', ומעודד אותם: יותר חוק! יותר חוק! לא מוזמן אמרה לי נכדה: אי אפשר לתאר במילים את ליל הסדר של סבא".

עם קום מדינת ישראל התגייס הרב עמיטל לצבא והשתתף בקרבות לטרון ובכיבוש הגליל. במהלך המלחמה שינה הרב את שם משפחתו מ'קליין' ל'עמיטל', בעקבות הפסוק במיכה: "והיה שארית יעקב בקרב עמים רבים כטל מאת ה'".

כשהרב התגייס לצבא במלחמת השחרור, לשירות סדיר, זה לא הפריע למשפחה שלך?

"המשפחה שלי דווקא הודתהה עם הרעיון. אבי היה ציוני. האחים שלי הלכו לצבא. הרעיון של ההסדר היה של בעלי, אבל מי שיצר את הקשר עם החלונות הגבוהים היה אבי.

"סבא שלי לא היה ציוני, אבל גם אצלו הציגונו את הייתה נטע זה. במהלך מלחמת העצמור בעלי כתב מאמר על דרכו של החייל הדתי במלחמת העצמאות. סבא שלי, הרב איסר זלמן, קרא את המאמר, ודמעות זלגו מעיניו מרוב התרגשות.

"הרב הרצוג התנדב להצעת החלוקה של האו"ם. סבא שלי הלך אליו, דומני שבשבת, והתחנן אליו שלא יתנדב: סוף סוף תהיה לנו מדינה, אחרי כל כך הרבה שנים!"

"היה לנו קשר חם עם הרב שך ועם משפחתו. אם בעלי היה שואל אותו שאחרי השיעור שאלה נותן לו סיגריה, כשישבנו שבעה על אחד מהוריי, הרב שאל לנחם, ואמר לשבעי ביידיש: אי ר' יהודה, אנתנו כל כך רחוקים עד שאנחנו אפילו לא מתווכחים"

אוד מוצל

בת דודה של אביך הייתה נשואה לרב שך. היה לכן קשר במשך השנים?

"הרב שך לימד אז בישיבת קלצק ברחובות, בתקופה שאבי היה ראש הישיבה. בעלי לימד אז בישיבת הדרום ברחובות, והוא סיפר שהרב שך לא היה אז אדם תוקף, אלא עדין ואפילו הססן. הוא היה נרתע אפילו מלהעיר לגבאים של הישיבה. כשבגער לבינינו היה בעצא, הלכתי לגור אצל הוריי, והרב שך גר בדירה שלנו. היה לנו אז קשר חם אתו ועם משפחתו. אם בעלי היה שואל אותו אחרי השיעור שאלה טובה, הרב שך היה נותן לו סיגריה.

כשישבנו שבעה על אחד מהוריי, הרב שך בא לנחם, ואמר לבעלי ביידיש: אי אור ר' יהודה, אנתנו כל כך רחוקים עד שאנחנו אפילו לא מתווכחים".

הרב עמיטל איבד בשואה את משפחתו. השואה הפכה מקום מרכזי בהשקפת עולמו. "אני רואה את השפעתה בְּכָל, אמר פעם; "הטראומה הזאת תרדוף את עם ישראל

עוד דורות. היא הייתה חילול ה' הגדול, ובעקבותיה אנו מחויבים שבעתים לקשר את שם ה' בכל מקום". הרבנית מספרת שבשנים הראשונות הרב לא התייחס לשואה, מלבד פעם אחת בשנה: "בכל סוכות הוא היה מספר על חג הסוכות האחרון שלו במחנה העברוה, ואיך הצליחו להקים שם סוכה קטנה. הוא כן היה מספר איך הרוסים הגיעו לחלץ אותם. הוא היה מספר איך עבר אחרי המלחמה מהונגריה לרומניה, לתורכיה ומשם לעתליה.

"לא היינו חוגגים ימי הולדת, אבל בנר שני של חנוכה היינו חוגגים את יום העלייה שלו לארץ. זה היה מעורר אצלו התרגשות רבה. כשתמספחה גדלה, הנכדים היו יושבים למרגלותיו על השטיח, ובכל שנה הוא היה מספר יותר גם על השואה. בשנים האחרונות הוא עסק בזה יותר ויותר.

"מה שכן, הוא תמיד היה מספר על החיים שלפני השואה. הוא היה מספר על הסבאט שלו הצדקת, סבאט

חונכתי בבית הוריי על ערכו של תלמוד תורה. כשבטישו ממנו לעמוד בראש הישיבה, בעלי ידע שאני אשמח על כך. היינו באים לישיבה בכל שבת שנייה. רגנו בחדר־אבן גדול מימי הגליון, מלא עובש. השירותים היו רחוקים מהבניין כמה עשרות מטרים. אבל לא הרשתתי שקשה לי. כל כך האבתי את הישיבה. בהמשך גם הבנות והחתנים גרו באלוך שבות, כך שמעולם לא היה קשה לי לבוא. האבתי לשמוע את השיחות של בעלי בליל שבת ובסעודה שלישית".

הוא היה משתף אותך בהכנת השיחות?

"בימים הראשונים של הישיבה היינו נוהגים לטייל בשבתות בכפר־יערין. תוך כדי טיול הוא היה אומר לי את כל השיחה. עם השנים הפסקנו את המנהג הזה. אבל עד הסוף הוא היה עובד בעל השיחות של הימים הנוראים, בעיקר על השיחה שלפני התקיעות ועל זו שלפני תפילת נעילה. לתלמידים היה דמיה שזו אותה שיחה בכל שנה, כי הוא היה מתחיל באותם פסוקים. אך בכל שנה הוא היה

עובד על זה קשה מאוד. כססיים הלכין שיחה או שיעור כללי, הוא היה אומר לי בשמחה: גמרתו לחכין את השיחה או השיעור".

בזמנו הזמין הרב עמיטל את הרב ליכטנשטיין להחליף אותו בתור ראש הישיבה (בסופו של דבר, הרב ליכטנשטיין דרש שהרב עמיטל יכהן לצדו). הרב שיתף אותך בהחלטה הזאת?

"הוא אמר אז שכאשר הוא מוזמן אדם גדול כל כך, הוא חייב לתת לו את ראשות הישיבה. הוא היה מוכן לוותר לשם כך על ממדו של כראש הישיבה. לדעתי בעלי היה מודע לכוחות שלו, ולא היה לו שום צורך בתארים. לפני שקיבל את ראשות הישיבה, הוא עבד בכל מיני מוסדות בירושלים במשורות חלקיות. שאילתי אותו אם לא פוגע בו לעבוד במשרות שאינן לפי דרגתו, והוא השיב: לא מפריע לי. לא היו לי שום יזמרות בנבשא הזה. הם בנוגע לילדים, לא היו לו יזמרות גבוהות. אני בכלל חשבתי שבגנו יואל ילך לטכניון, או משהו כזה. הוא בחר בעצמו להיות רב...".

איך את מסבירה את הקשר המיוחד בין הרב זצ"ל לרב ליכטנשטיין יחד? האם היה אנשים שונים מאד.

והייתה ביניהם הערכת הדדית. בעלי הסביר פעם שהם חיו בשלום מפני שלא הגדירו ביניהם גבולות ותחומים. כל

אחד עשה מה שהיה יכול. כמו כן, שניהם היו חריגים מבחינת האדישות שלהם לכבוד".

שנים לפני פטירתו הוא החליט שצריך לבחור את יורשיו בראשות הישיבה. הוא שיתף אותך במחשבות הללו?

"הוא סיפר לנו על כך. כשהתקרב לגיל 80 הוא החליט שהוא רוצה לחשוב על יורשיו. הוא כתב את העובדה שבישיבות ותיקות ומפורסמות התפגלו בגלל מאבקי ירשה. הוא לא רצה שדבר כזה יקרה גם ב'הר עינין'. הוא היה אז בריא לגמרי, אך רצה כבר להתכונן לעתיד".

לפני שאתה נרץ הלאה - יש לנו משהו שבבילף?

מסלול לבוגרי צבא בישיבת הכותל

לימוד תורה ואמונה בתוכנית מגות שמתאימה בדיוק לך עם רבנים ואוירה של ירושלים שבין החומות. מנחים וכלכלה מלאה/אפשרות לשלב עבודה

מפגש הכרות ביום ד', כ"ה בתמוז
לפרטים:
הרב גדי שליון 052-6071769
הרב אבי 050-0049340

"הייתי אתו במאה אחוז. הוא שילם מחיר אישי כבד, אבל אני שלמה עם זה. בעלי אמר לי שהוא קיבל הרבה כוחות מכך שאני תמיד הבנתי אותו ותמכתי בו. כאשנו קוראים דברים שכותבים עליו עכשיו, מבתי ואמרת שחבל שאבא לא יכול לשמוע את כל זה".

מה אנשים לא יודעים על הרב עמיטל?

"היה לו חוש לאסתטיקה. הוא היה נכנס לגלריות של אמנים, והם היו מקשיבים למה שהוא אמר. הוא ידע להעריך תמונה".

איך היה הקשר שלו עם בעלי הבתים בשכונה?

"הייתה ביניהם האבה מיוחדת. לפני שבוע עשיו לו שכונה ערב זיכרון. בני כל הגילים התכברו אליו. הוא אהב מאוד לשבת עם בעלי בתים. מיד כתבא לגבעת מרדכי הוא התחיל ללמד בעלי בתים כמה פעמים בשבוע. הוא המשך עם זה עד שהישיבה גדלה".

מתי הבנת שישיבת הר עינין היא ישיבה גדולה ומוכנת? שבעלך הצליח להקים ישיבה חשובה ומשפיעה?

"אני לא כך הערצתי אותו והאמנתי בו, שכל מה שהוא עשה נראה לי גדול מהרגע הראשון".

הרב היה מדבר לפעמים על מידת הסיפוק שיש לו מהתלמידים, מהישיבה, או מהגשמת החזון הרוחני שלו?

"הוא לא היה מדבר במילים כאלו. לפעמים הוא היה אומר שיש לו סיפוק מתלמיד מסוים, פלוני או אלמוני".

מספרים שביום ההלוויה הרב טאו הפסיק את שיעורו באמצע ואמר שהוא הולך להלוויה של מורו ורבו הרב עמיטל. מה היה הקשר של הרב טאו עם בעלך?

"הרב טאו למד אצל בעלי בצעירותו, כשרך הגיע לארץ. הוא היה אצלנו בן בית. מבעלי הוא ינק את ראשית ידועותיו בתורת הרב קוק, בזכותו הוא המשך אחר כך ל'מרכז הרב'".

כוחות של געגוע

אחרי פטירתו של הרב עמיטל, רבים – קרובים וגם רחוקים – הפסידו אותו בהתרגשות. הרב שלמה אבינר כתב עליו: "על אף העצמה התורנית האדירה שבאישיותו, הרב עמיטל זצ"ל מעולם לא כפה מחשבותיו ודעותיו על תלמידיו, ובורודאי סלד מזה שחקוץ את דרכו, אלא אמר בדרות שכל אחד צריך להיות נאמן לאישיותו, שמותר לו ללמוד ולקבל מרבנים אחרים כפי מה שמתאים לו". יחד עם זאת הרב עמיטל היה מסור לתלמידיו ואהב אותם, אהבת נפש. סיפור שממחיש זאת היטב קרה בחוף תש"ז, בזמן מלחמת יום הכיפורים. הרב עמיטל הודיע לעמיתו הרב ליכטנשטיין שבזמנים אלו הוא אינו יכול לתפקד כראש ישיבה ושואו מעביר אליו את כל הסמכויות. במקום זאת, הרבה בסניעות לחיות המלחמה כדי לבקר את תלמידיו. בכל מקום שאילוי הגיע, עודד הרב את תלמידיו, אך גם שם באה מהם כוחות. על חויית המפגש המיוחד עם תלמידיו הלוחמים במהלך הקרבות סיפר מאוחר יותר: "באנו אליהם כראשי ישיבות, והיו רגיעים שהתגמדנו לפניהם ועמדנו כהלמתנו לפני רבותהם... משתאים נוכח גדולתם... לפני משתוממים עמדנו לפני תלמידים אשר לפני כמה ימים עסקו ביישובן של הוויות אבוי ורבתא סגויות תלמודיות, ובעת יבירווי סגויות תלמודיות, ועתה עוסקים בלחימה בלב ובנפש, מתוך אמונה שאכן את הלחמת ה' הם נלחמים וה' הוא גלם את השואה".

שנשמנו מהם אווירה תְּכִיכִית. אילו תגובות את מקבלת מתלמידי הרב אחרי פטירתו? "לחלומי, ד"ר רמי ריינה, הגיש בינים לחייה עבודת מחקר שכתב בשנת שבתון. הוא הקדיש אותה לבעלי. בין שאר המילים הוא כתב עליו "רוחו המלכת בין החיים". התלמידים מחוקקים בי את התודעה הזאת. לא ציפנו לעומק כזה ולהיקף כזה של רגשות כלפיו. תלמידים מספרים איך הם מתגעגעים אליו, מרגישים כחסורנו. אנתנו פגשנים המון אהבה ונענועים. אני לא לבד עם הזיכרונות עליו. זה נותן לי הרבה כוח. הוא ממשיך לחיות באופן אחר. "לא חשבתי שאוכל להמשיך להרגיש טוב עם חיי כשהוא לא יהיה. אבל גיליתי שהוא נתן לי כוחות. גם היום אני מסוגלת לראות רק את הדברים הטובים שיש לי. הראש שלי לא בתוך האבל. יש כל כך הרבה דברים טובים, בעיקר המשפחה. גם המפעל העצום של הנצחת זכרו נותן לי הרבה כוח. בחורים באים ומצלצים ומספרים עליו. אני מרגישה מרופרת. החיים אתו נתנו לי כוחות גם הלאה. לי עצמי קשה לתפוס את זה. לא חשבתי שכן זה יהיה. רוחו מהלכת בין החיים".

תודתנו העמוקה למוטי גוטמן ולשמוליק ברון על העזרה בהכנת הריאיון.

מתגברים ומתחדשים

חוויה, אימוץ והקרבותאית כח

שיעורים וסדנאות עם מיטב המרצים והמרצות יום ראשון ז' באב, 7 באוגוסט הנחות לקבוצות ולנרשמים בהרשמה מוקדמת לחכנית המלאה ולהרשמה: www.elami-elatzmi.co.il

יום עיון קיץ לגברים ולנשים בעפולה

שיעורים וסדנאות עם מיטב המרצים והמרצות יום ראשון ז' באב, 7 באוגוסט הנחות לקבוצות ולנרשמים בהרשמה מוקדמת לחכנית המלאה ולהרשמה: www.elami-elatzmi.co.il

לימוד הנגילה או הסמנטיקה או הפיזיקה ללמוד השני

השתחררת? מתלבטת? לימודים? עבודה? או משהו באמצע?

לפני שאתה נרץ הלאה - יש לנו משהו שבבילף!

מסלול לבוגרי צבא בישיבת הכותל

לימוד תורה ואמונה בתוכנית מגות שמתאימה בדיוק לך עם רבנים ואוירה של ירושלים שבין החומות. מנחים וכלכלה מלאה/אפשרות לשלב עבודה

מפגש הכרות ביום ד', כ"ה בתמוז
לפרטים:
הרב גדי שליון 052-6071769
הרב אבי 050-0049340

לבוגרי יב' אוהבי הלימוד

כן, דווקא עכשיו!

זהו, גמרו על שיעורי המסמכות המגנים הבגרות העיונית אין זמן יותר. תמזים לגלות שום חדש. יצעו המזחם. עולמה של ישיבה.

שבוע שמיניסטים ישיבת מרכז הרב

הישיבה פועלת למעלה מ 17 שנה ומתעלה לתיאום: הרב ניץ 054-4571511
050-5966363
פנימי: 052-648507 (נין)
www.siachy.org.il
medina71@gmail.com

הישיבה הגבוהה "שיח ידידה" פתח תקווה

ברשות הרב הגאון שלמה קליימן שליט"א חזרה למושב הקודם המפואר והמרווח של הישיבה הטכנולוגית - כפי אנחנו פתח תקווה

הישיבה תחזקת ציבורים שונים שהמאחד הוא לימוד התורה ברתה בנהיה כנסרות הישיבות עם צוות מסור והננונה אישית

הישיבה פועלת למעלה מ 17 שנה ומתעלה לתיאום: הרב ניץ 054-4571511
050-5966363
פנימי: 052-648507 (נין)
www.siachy.org.il

כולל הלכה בישיבת ההסדר אורות אביב

מאשיכים להאיר את העיר

מעוניין ללמוד בצורה עיונית הלכתית? הצטרף לכולל ההלכה בישיבת אורות אביב לפרטים, הרב אטינגר: 050-8822088

שכחתם אותנו 2

ילדה טובה ירושלים

קראתי את מה שכתב "יער השוליים" בשבוע שעבר. הדברים שלו הכאיבו לי רציתי להביא נקודה שנמצאת אתי כבר הרבה זמן, וחשוב לדעתי שגם היא תהיה במועדות. קראתי את הדברים שלך, יער שוליים יקר. יוקי באמת. וכואב לי שזה מה שאתה מרגיש, שזה המצב ושזו המציאות, ולעצמי אני שוחתה להוורווה במידה כזו או אחרת חלקל מחחברה שלנו. אבל רציתי לספר על קושי שלי בלי להמעיט במורכבות שלך, אני לא באה לחלקל על דברך ולא להחריס נגנדם. אני רוצה לספר על קושי ממקום אחר, הצד המפוך ב־180 מעלות.

שתשכחי אך להגידו את עצמי, קמץ לי לראש הביטוי "ילדה טובה ירושלים" – הדוּסית, שלובשת צנוע, שומעת בקול החורים המורמים, משקיעה במילודים, ייצגה את השבבה שלה במועצת התלמידות. הדירכה בסניף וכו'... לפני חודש סימתי מימנית באולפנה שתנשבת מה שאנחנו מגדירים 'טובה'. כמו עוד מעט בנות תהיינו כמה שקורא 'בחורה איכותית'.

כמו שממש רצית – המסר אצלנו באולפנה הוא כזה: את הכוחות, את היכולות ואת הזמן שלה ששקיע בננות שצריכות באמת, בעייתיות. הכח הטנטנות עובדו אצלנו, זה מה ששידורו, חוה מה שנכנס לראש. לך? שאת תצטרכי נורזה: התבלבלת. אה, כנראה את כל כך נפלאה שהתכונות שאת יכולה לעזור לאחרים.

קשה לי להעביר את ההרגשה והמציאות הזאת למילים... לדוגמה: את הולכת עם תברה שקו האפנה שלה כלפי חוץ חסר קשר עם זה הנחה באולפנה ואנו מונשית את הנמחלה. לאחר

'בזקר טוב' לבבי הנמחלה ממשיכה ודורשת בשלומה של חברתי ומתעניינת רק בה, ולי של הדמנות מיוחדת להרגיש מה מרגיש האוויר. או כשאני נפגשת עם המחונכות שלי בשיעורים וחו מקסימות – שמעתי מבורחת שיש כזה דבר 'שיחה אישית' עם המחנכת, שי לי חברות שזוכה, באמת זוכה, כבר כמה שנים לשיחה כזאת. אני לא מכירה את זה. אחת המחונכות דווקא אמרה לי פעם שהיא רוצה לדבר אתך, אבל שיש לה דברים דחופים שרשתיא תגמור אותם אנתנו בשב. כנראה הדברים הדחופים עדיין לא נגמרו... אחם בטח מתגעגעים. לא מביןים מה אני למבחינת. ששוחקתו ותגיד תורה. אבל כשהו נמשך ומשך ברמות הבורויציאות שנות במשך שנות התיכון ובעצם במשך 12 שנים יותר, שטוט נמאס לך. נמאס. אתה מרגיש שלא סופרים אותך. גם אני, כמו כל בן אדם ובמידה נערה מבוגרת, רוצה, צריכה ומורכחה לקבל תשומות לב בסביטה. למילה טובה, לפתור, זו לא מילה גסה. וגם, כל ישי לבטיים, שאלות, תהיות, ובעיות. שי לי בעיות. שי לי בעיות אבל אני כבר לא נותנת לעצמי להכיר בכן. ואני יודעת בסתר לבי שהן שלוחות שורשים לעומק...

אני הרגשתי שלא מצליחים להבין אותי. שיודעים ומכירים מי אני ומה כוחותיי

אמא שלי סיפרה לי כשהייתי בן עשר ולו מבצע: ילד שיתנהג יפה, יקבל קבל עם ועדה (ילדי הגן המכובדים...) העודת הצטיינות מהגנת בסוף השבועו. אני שתמיד נהנתי בדרך הרצויה החלטתי להתנהג כיל טוב שאפשר, יותר ממה שצריך. כל בעיה אמתית לאמא שלי שהשבוע אני אקבל תעודה, חריי אני מתנהגת כל כך יפה. עבר שבוע ועוד שבוע... ותעודה אחי... הגנת חשבה שצריך לתת את העודתה לילדים שהשתפרו, אבל לאלה שחיו בסדר מהמתחלה – הם חריי לא צריכים העודות הצטיינות. אתם יכולים להגיד שזה צרות של שעירים, אני יכולה להגיד שאותו מפפסתם...

תגובות לשכחתם אותנו

לא כולם שכחו, וגם אתה בבקשה אל תשכח

התל

אני חושבת שהכותרת שנתתם לאתו ממתב של "יער השלים" היא מאוד אל הגונה.

מאת אלה ששכחו אותם אלה שמואשמים בשכחה הם אלו שהקימו את 'הזולה' ואת 'האוהל היהודי', הם אותם שהקימו את מכון 'אורות ישראל' ואת עמותת 'מניפה'. הם אותם בק"מים שמקוריצים יום יומי יום כדי להתאים את המסרת הכי מדויקת לצורך של אותו נער.

שי כיום הרבה מאוד מסגרות מנוונות לנוער שלנו, דתיים יותר ופחות, פתוחים יותר ופחות. אני חושבת שצניבור היינו יכולים לאמץ בהדקקה רבה את הסלוגן של "די לאחים" ולשרדו אותו: "לא משאירים אף תלמיד מאחור". נכון שתמיד אפשר להשתפר ויש לא מעט שישבות ואלפנות שהיה טוב לנו היו מבלים אבל גם מעט יותר נגישות מול הנוער שלנו, אבל גם אם המצב האידיאלי הזה היה קורה, למסגרות האלטרנטיביות מדיי תישאר עבודה, וכן זה צריך להיות.

אני לא יודעת אם זה היה כך תמיד, או שהו חידוש של הדור שלנו, מה שבטוח זה שהאינדיבידואליות בהתפתחות הכללית, ובטח של הנוער, גדלה, ואנחנו נדרשים לתת מענה חלקי וגבוה, לצורות שונות של חשיבה, בהתחלה בתוך העני עצמו פימה ואחר כך גם בסביבה שלו. לא נראה לי שהיו בלבש גינון איסופי בתוך מסגרת שבסופו של דבר היא מצומצמת. ולכן יש צורך במגוון של מסדות שיענו על צרכים שונים, של נערים (ונערות) שונים.

ולך נער שוליים יקר אני רוצה לומר, אולי יש כאלה שמתכבדים אליך, אולי חלק מאמאשים שפגשתי גמרו ל להרגיש לא טוב עם עצמך, אבל יש גם לא מעט אחרים. כאלו שלא נבהלים מהפריסינג בבהה, עטן הסיגירות לא מרתיע אותם, הם האגרסיביות המדומה שאתה משתדל לשרד לא מרשימה אותם. הם יודעים להוות ולראות מה שי שם מעבר למעטה הקשחתות שלך, את הרילמות ואת ההטלטיביות שלך הם מקבלים בברכה וישמחו לעצור אתך די ביד בדרך לשביל שאותו בעצב אתה מחפשי. אני יודעת שנחלת לא מעט אכזבות בחיים, שפטנו אותך, ולזלל בך, אבל גם אתה לא אתנה. אתה לא לוקח את אחד בהליכה בדיוק כמו שאף אחד לא לוקח אותך. גם את אתה לא פעם מסתכל וצוחק על "החוננים" ועל "הדוסיים", אתה יודע שחיי שם עמוק בפינים עם ההוא, שהחלך לשיבה הנחשבת, מקנא בך לפעמים, על האומץ והכוח של להיות שונה ולא להסתייר את זה ולכן אתה מרשה לעצמך ללזל בו, לא תחטא בחטא ההכללה ואל תבעט בצניבור שלהם, רק כי שי כמה כאלה ששוני מלחיץ אותם.

בשורה התחתונה אני חושבת שכולנו נדרשים לשים סימני שאלה על דברים שהיו בעברוננו מאז ומתמיד שיקראו. להבין שכל אותן פעולות שבניף על דעות קדומות (משני הצדדים) וטסריאוטיפיים הן רק לא פעולות עם מסר חזק וכוחבת יפה על הקי, אלו שטוט חייים.

גילוי נאות: אני יעצת חיובית בפרייקט מניפה (פרייקט לנוער דתי מנותק).

וכך זה נראה במוסדות ה'רגילים'

אלי שיינפלד, ר"מ בישיבה התיכונית שבמעלה אדומים

מכתבך נגע ללבי, זאת הסיבה שהניי שאני יושב כעת בעלת מואחרת, כותב לך ומשתף אותך באשר על לב. אני חיוב לומר לך שבזרה האישית היה לי קשה לקרוא את דברך על מה שאתה מרגיש ולא פחות מכך היה קשה לי לראות את מסקנתך המיואשת. דע לך שבאזמם מסודות "קלאסיים" שעליהם יצא חרוץ, וישיבים מחנכים ומחנכות, ימים ולילות, מתבלבים ויחיו כיצד להצליח לגעת בעוד נשמה, כיצד להצליח להחיות דרך נכונה יותר, קשובה יותר. אני ותוביי הר"מים תיכונים השונים ובישיבות התיכוניות וכן המחנכות והמורות האלפנות הרבות והמנוונות לא באים לעבודה רק כדי "להעביר כרטיס" ולקבל משכורת שמה, רחוק מזה. אנחנו משתדלים בכל מאדנו לעשות טוב לכל התלמידים וכן, גם לאלה שכמותך. **שיחות אישיות, טלפונים ליליים, התייעצויות חינוכיות והשקעה איסופית מלווה את עבודתנו החינוכית.** לא רק "הזולה" אלא גם במסודות שלנו יש תלמידים שאח שלהם נהרג, ויש גם בחורים ובחורות שהוריהם התגרשו. במסודות הציונית הדתית מספקים בחורים שיש להם בעיות בבת שאפילו אתה לא היית מצליח לדמיין. לא אחד וגם לא שניים, ששורות ואולי מאות ולא, "זולה" ו"ב'אוהל היהודי", כל **המצויא את הענקת החום, וגם לא את האהבה.** כלבי הערכה גדולה מאוד כלפי מקומות אלה אבל טעות תהיה המחשבה שרק שם מעניקים חום הרבה אהבה.

ולכן, וגם זה בכנות רבה, רבים וטובים מהתלמידים במסודות הקלאסיים, למרות המסרת (ויתכן שאפילו בזכותה), מצליחים למצוח לתלפיות ולגלות את עצמיותם בצורה מעודדת התפעלות, בצורה מרשימה, ורק לא ה"דוסיים" שבהם. כתבת ששיבה בולה שמלווה בשמיעת שיר מרגש מביאה אותך ואת חברך לחוויה מטורפת ולקרבה מיוחדת אל בורא העולם, ואני בעניינותי חושב שעבודת ה' מורכבת גם מחוויות מטורפות, אבל לא רק מהן. מה לעשות, חיים זה לא רק רצף של חוויות. בשגרה היומיומית, האפשרה לעתים, יש ממד מתסכל, אבל צנימקט השגרה בונה את האדם בצורה יציבה לאורך זמן ממושך, בניה שלא נסודות עולם של עומק ושל הרגשה אמתית של קרבת ה'.

אלת תבין לא נכון. אני חושב שגם במסודות ה"קלאסיים" יש הרבה מה לשפר. עלינו להתאמץ יותר, להכיל יותר, להאיר פינים ולתת הרגשה של בית ולא רק של מקום לימודים, המכח שלך בחחלט מציף את החשיבות של המשך הבורי הפנימי שעלינו לעשות, אבל לא נכון להסיק משקנות שגויות ולהתיאיש בגלל החסרונות הקיימים. וביינינו, האם יש מקום שומלם, כיכול להתאים כולנם?

ברמה האישית אני מציע לך לראות את הכוס הכמעט מלאה ולהבין שבמוסדות הקלאסיים עושים עבודת קודש של ממש. **במקום להתיאיש – תמרגן. במקום להיות מורו – תחייך, ובמקום להתמאי לאנשי הזולה באמצעות העבדת ביקורת על האחרים, תעצים את תרומתם של אלה אבל אל על ידי דריכה על מוסדות ועל אנשים שמשקיעים אנרגיה אינסופית ועבודה מסורה של שנים.** בכלל, מי שרוכש התבוננות של עין טובה יוצא על פי רוב קו נשכח

הדוד (הדתי)

סך הכל, חשוב לומר, מצבנו בישראל בענייני הסמים **לא רע** – אמנם קשה להתבטא בהנחצות כזאת כשיש 300,000 ישראלים, ובתוכם 60,000 בני נוער, צורכים את הרעל הזה, אבל מנכ"ל הרשות למלחמה בסמים יאיר גלר בכל זאת מוקיעש על כך. מנמק זאת בעובדה שבעוד צריכת מוצרי הקנבים בישראל (מריחואנה וחשיש) מתבצעת בידי 6% מהאוכלוסייה, בארצות הברית, למשל, מדובר ב־37 אחוזים (יותר מפי 6-). גם מאירופה אנתנו ורוחקים מאוד, לטובה כמובן – והנתונים עקביים: משנת 98, שבה הוחל לערוך מחקריו עומק בנושא הסמים בישראל באופן מעמיק, הנתונים הללו **כמעט שלא משתנים** (לעומת ארצות הברית, למשל, שבה שיעור השימוש בקנבים כמעט הוכפל בעשרים השנים האחרונות) – על פי משוברים של תלמידי מערכת החינוך בישראל, הנוער **יודע היטב** איך אפשר להשיג סמים, על פי כן, כך נראה, לא נופל ברשימתו בהמוניו – הסיבה להצלחה היחסית, לדעת גלר, היא שהמדינה לא מתמקדת ב**באכיפה בלבד**, אלא גם בחינוך מניעתי עוד מגיל צעיר ביותר, ובנוסף – בזריקת קרשי הצלה לכל אורך מסלולו של המידרדר לסם. "אין אדם בישראל שיאמר שהוא מעוניין להתנתק מהסמים, ולא יזכה מיד לכל סיוע שייבקש, מאגודת 'אלי־סם', למחנכה בסמים חמש תחנות להחלפת מרוקים, על מנת להגן עליהם שלא ישתמשו במחטים מזוהמות, ובנוסף להגן על הציבור כך שלא ייתקל בלכתו ברחוב במחטים כאלו – לנרוקומו שכבר מגיע לתחנות הללו מציעים גם אוכל, מקלחת ונגדים חלופיים – גם תחלפיי סם כדוגמת

הדוד (הדתי) סם

הדוד (הדתי) סם
מנתון בוצעיים לכל דורש בעשרות בודדות של שקלים בחדוש (גורם אקסטרו, לישם השוואה, משמשך השפעתו כארבע שעות, עולה למשתמש כ־400 שקל). 3,000 אישי בישראל משתמשים בתחלפיי הסם הללו כאמצעי גמילה – באופן גורף אפשר לומר שככל שאדם דתי יותר, הסיכוי שיידרדר לסמים **נמוך יותר**.
בדיקות הרשות למלחמה בסמים עולה ששימוש במוצרי הקנבים אצל המגדירים עצמם 'דתי מאוד' או 'רדרי', נפוץ בקרב 0.73% מהאוכלוסייה בלבד, לעומת 2.4% בקרב המגדירים עצמם 'דתיים', 5.6% בקרב מסורתיים ו־16 אחוזים **מהציבור החילוני**. בקרב בני הנוער (גילאי 12-18) ההפרשים הם לתחת פחות, אך עדיין קיימים: 4% מקרב המגדירים עצמם 'דתי מאוד', 'דתי' או 'מסורתי', לעומת 8% אצל המוגדרים 'חילונים גמורים' ואולם דווקא בסניף שבדק שימוש בחומרים נדפים (גו מזגנים, גו צחוק, בנזין, טיפסק ושאר מרעין בישוף) כמעט לא נרשם הבדל בין חלקי האוכלוסייה השונים: 13-14 אחוזים מבני הנוער בכל המגורים (כולם בדברים האלה – הרב יונה גודמן ממכללת 'אורות ישראל' מציין נתון מדאיני נוסף, שעלה בכמה מחקרים, ולפיו בצריכת **סמים קשים** דווקא הנוער הדתי מוביל על פני מקבילו החילוני. לדבריו, ההסבר לכך הוא שנוער שבחור להשליך מעליו עול תורה ומוצות, לעתים משליך יחד עמו גם את חוקי המדינה, ומי שכבר נופל – נופל גבדול. "סמים הם אף פעם לא הבעיה", הוא מבכיר. "הם מתפרן נורא בלביעה אחרת, בתחום המשפחתי או האישיות, והטיפול יושג רק על ידי חיפוש שורש הבעיה".
תוצרי קנבה הקנבים, מריחואנה וחשיש, הם הסם הלא חוקי הנפוץ ביותר בעולם. הוא מכונה גם גראס או צ'ראס (השיש הודי) – מהו מריחואנה? תערובת עלים ופרחים מיובשים של הצמח, שצבעה ירוק־צהוב. החשיש הוא שרף מיוצר מפרחי הקנבים הנקבי, מופיע בצבע חום בהיר או כהה, והשפעתו על המעשן חזקה יותר ממריחואנה – השפעות הסם הזה: בדרך כלל יורגש יובש בפה, **דפיקות לב מואצות**, מניעה בשייוי המשקל ובזמן התגובה והרגשת שיכרון. גם ה**עניינים מארימות**. החשישו והמריחואנה מרכאים את המערכת העצבית, מעניקים תחושת רוגע ומשחזרים עכבות. גם תפיסת המציאות מתעוותת – אגב, רבים רואים בסמים את הסיבה ל**נחשלותה של הודו**, הארץ שישיראלים נוהרים אליה בדיוק מהסיבה הזאת. במקום לעבוד, להשכיל ולקדם את החברה, העדיפו בארץ הענק במזרח הלינוס עלים וירוקים – במספר מדינות בעולם, הולנד למשל, הותר שימוש בסמים קלים. בבריטניה ובבלגיה אמנם לא הותרה המריחואנה ושמתי, אך הרשויות שם **מעלימות עין** בדרך כלל מצריכת הסם הזה – מפעם לפעם עולה גם בישראל דרישה להתייר מכירת סמים קלים. ח"כ עינת ולף, למשל, העלתה דרישה כזאת בחודש שעבר. המגדדים טוענים שנוקי **אלכוהול, קפאין או סיגריות** המורים לא פחות מהסמים הללו, וכן שהיתרים בחוק יפקיעו מידי העולם התחתון את המונופול על הסחר בהם, וכך יפחית את הפשיעה – צבי הנדל, יו"ר הרשות למלחמה בסמים, מתנגד לכך מכל וכל: "אין מדינה אחת שהשתירה שיווק סמים ולא **מתחרטת על כך**. בכל המדינות הללו רמת הפשיעה עלתה משמעותית, וגם הצריכה גברה מאוד. אין ספק שאלכוהול מסוכן מאוד, אני לגמרי לא מאושר גם מסוגירות, אבל לא נביא עלינו צרות חדשות בגלל זה" –

בענייני הקפאין **שבקפה, בתה ובקולה** הוא מציע לא להיגרד לקיצוניות: "קפאין איננו סם בכלל. אפשר גם לאסור שומן רווי כי הוא לא בריא. ההגדרה של סם היא אחת – חומר שעניינו **לטשטש את ההכרה** ולהכניס למצב של חזיונות" – מה מוביל בני אוגוש תבוניים לטכן את עצמם בנשילת רעלים ללא צורך? ללא ספק, הסיבה היא השגה מהירה, וללא מאמץ, של **תחושת הנאה** – המשותף לכל החומרים המכונים 'סמים' הוא יכולתם לחצות את **המחסום הביכימי** בגוף המונע מחומרים להדור למוח. במצב תקין, חשיפה לחוויה טובה כמו ריוח טוב, טעם טוב ותחושות נעימות אחרות, גורמת למוח באמצעות חומרים המכונים נייורורנסמיטיורים, לרצות להשיגה שוב, במה שקרוי **מערכת התגמול** במוח – הוא גורם למוח להפעיל תגובה כאילו נחוותה חוויה מענגת. בשל מערכת התגמול נוצרת במוח זיקה בין נשילת החומר להרגשה הטובה, וזה גורם לרצון לחזור על כך שוב ושוב, ובקיצור – **להתמכרות** – וכתהים משנה את הדרך שבה החומרים אלו משוחררים באופן טבעי – נשחקת יצירתם וקליטתם כתגובה לאירועים חיצוניים, והיכולת להינות מגירויים שאינם סמים, הולכת וקטנה – כיום מתברר שאפילו **שנים רבות** אחרי הפסקת השימוש בסם, גם מה שמוגדר סם קל, רמת הנוכחות של הניורורנסמיטור לא מצליחה לשוב ולתקן את הפגיעה – גם הצורך בהנאה לא מתמשש במלואו, כי לאחר כשעתיים, כשהשפעת החומר גמה, מתחלפת תחושת הנאה בחוסר שקט, עצבנות, עצבות, **דיכאון, פחד וחרדה**. מחקרים מצביעים על פגיעה ישירה גם בתחום הלמידה כתוצאה מנשילת סם – גם חומרים נדפים, נחשבים, מישום מה, בטעות, כלא מזיקים – עלולים להיות **קטלניים למדי** – אחת לכמה שבועות אפשר לשמוע על צעיר שאיבד את הצפון כתוצאה משיאפת גו מזגנים, ונפל בשל כך ממקום גבוה – החומרים הללו גם מגרים את דרכי הנשימה ועלולים לגרום לדלקות חריפות ולדמיונם באף. כמויות גדולות יותר מגדילות את הסיכון לנזק מוחי, **שכחה גוברת, רעד ושבץ** – הסם, אם תלמצת, הוא נישיון לקיצור־דרך כימי אל תחושת שלמות, הסיפוק והשמחה. ואולם בדרך אל האושר אין קיצור־דרך. אדרבה – מתברר **שדווקא הניסיון ליצור תחלפיי מהיר** להתמודדות מלאה עם נקודות הקושי בחיים, מסכן את היכולת להגיע סוף סוף אל ההרגשה הטובה שהאנושות כולה הפצה בה כל כך –

אולפנת גינת עדן

כי פה זה תלוי בך

אם את יודעת לקחת אחריות, אם את מחפשת שייכות למקום רציני, הצטרפי אלינו לחווה במבואות ירחו.

- יציים■ גבניות■ רעיית צאן■ סוסים■ חממות עלי תבלין■ ירקות
- בנייה אקולוגית בבוץ ■ בישולים ■ סטודיו לאומנות וממנות סופיסו למכירה

■ חוכנית כוללת ליסודים לבגרות בהתאמה אישית.
■ ליצירת קשר: 054-9401415 בת אל

הגיע הזמן לגדול! להעסיק, להתפתח, לקחת אחריות.

בוא לגלות לימוד תורה בעיין ברמה גבוהה בישיבה הגבוהה גבעת שמואל. הצטרף לחברה בוגרת ואיכותית שלומדת עם תלמידי חכמים גדולים באווירה חברתית ונעימה.

הישיבה הגבוהה גבעת שמואל

 בחורם משוער ד ומועלה הפצעים להיות מוספים והולכים בליסוד תורה פנו אל:

 ניתן צימצבליטה 052-7653460
 משה נעמן 052-7203828
 אתר האינטרנט: **www.Gabash.co.il**

הימים בעולם הגדול

אמרו לי שאחרי כזאת הפסקה אי אפשר סתם לחזור לכתוב טור בלי להגיד כמה מילים על זה שלא כתבתי כל כך הרבה זמן. ובכן נראה לי שהקדשנו לעניין כמה מילים, קדימה לעבודה.

השבוע הגשמי את החלום הישראלי טוב – סטתי מטעם העבודה לארצות הברית. אמנם בוודאי הזדמן לכם לעבור קיטורים מוקדם ההייטק המפרך "אין לי כוח, שולחים אותי שוב ללוס אנג'לס לשבועיים". לבי לבי, שמענו עליכם. אין מה לעשות, הישראליים אהובים לטוס הישראליים מובן אהובים לקבל בדורים במטרה כך שטיסה מטעם העבודה היא היא מימוש של החזון הציוני.

מה שמדהים הוא הפער בין פנזיית הטיסה ובין החוויה המפוקפקת של להיות תקוע מעל 12 שעות באוטובוס מיופץ צפוף כמו הרכבת לבאר-שבע ביום ראשון אבל על כך בהמשך...

אירוע יום שחר

בכל אופן, במוצאי שבת נפרדתי מהאישה והילדים. כמובן שהפרדה הייתה מרגשת ועמוסת דמעות. לילדים היה קשה ליהיה איתן הם יחכו למתנות במשך שבוע שלם והאישה כמובן ריחמה עליי – על קשוי הטיסה שיהיה לי ועל העגיונים הביתה בעוד היא תישאר בשמימי ולא נבנת להיות אם חד-הורית לארבעה ילדים למשך שבוע.

בבואך לשדה התעופה עליך להרוג כל טיפת פסוגותיו והמורה להפוך לחילי חסר חיים על אף שהסיטואציה לפעמים כ"כ דורשת התייחסות משעשעת. הישראלי הרציני עד כאב של השאלות "ארוזת בעצמך? נתנו לך משהו להעביר?" מדא כל טיפת יצירתיות. חברה' תגונו, תפתינו קצת. מהתחילים כבר למדו את השאלות האלו בעל פה. נבואו פתאום בהפתעה מהאחורה "באת לפוצץ את המטוס, נכון? איפה החבאת את הסכין, אה? אתה חושב שאנחנו לא יודעים?". אבל טוב, את הברירות תשאיר בבית! "כן, ארוזתי בעצמי, לא נתנו לי משהו להעביר... לומר חוץ מאיזו שקית עם אבקה לבנה... סתם סתם" – "אזיני, תתחלה אלי בבקשה". לא יודע, בארץ זה לא נשמע שמכנ, בארצ' ב' זה נשמע הרבה יותר טוב, מהסטרסים כוח – "sir, please step aside", עברת על חוק פדרלי.

אחרי שעברתי את כל הכיף הזה, הגעתי לארץ המובטחת. הארץ שמנמה גורש אדם הראשון והיהודים מהפללים ועורבים אליה מניח – זה גואט קרקו או גורסה שאחרי האלט-שיפט – free n duty. אם במקרה נשאר אורז במדינה שעוד לא מודע לעובדה הבסיסית הזאת, גורז ושומר – free n duty הוא בלוף אחד גדול האלקטרוניקה יקרה, הבגדים שחיטה, בסטימצקי אפילו לא מכבדים את כרטיס החבר. יש רק שלוש מוצרים שקונים ב'duty – ליקרים, ליקרים וליקרים. על אף שהאלכוהול שאתה צורך באופן אישי

דבורה המזכירה באה לנחם אותי. כמו כל המנחמים גם היא התעניינה איך קרתה התאונה. מנו כל המנחמים גם היא אמרה שזה נורא שבמדינת ישראל נותנים לנהג כזה רישיון. כמו כל המנחמים (ובינתיים) הרבה יותר מכל המנחמים) היא התעניינה לדעת איך אני אסתדר עכשיו כשנשארת ילדית, לכו, ואין אני אגדל לבד את שלושת הילדים.

אבל שלא כמו כל המנחמים, היא הוסיפה ואמרה: "אתה זוכר מה אמרת לי לפני כמה שבועות? אתה היית רוקן? יש לי משהו להגיד לך על זה. אבל בעצם, אולי זה לא מפתיע עכשיו שאתה יושב שבעה, נחכה לאחרי השבעה".

אם אני זוכר מה אמרתי לה לפני כמה חודשים? בודאי שאני זוכר. לפני כמה חודשים דבורה ישבה במשרד ובכתה. היא אמרה שהיא מיואשת. היא אמרה שהיא כבר לא מאמינה שהיא תתחתן אי פעם. היא אמרה שהיא בחורה כזאת נורעה, שהיא לא מאמינה שבחור נורמלי יסכים להתחתן איתה. מה לעשות? ריחמתי עליה. אמרתי לה שתפסיק לדבר שטויות, והוספתי "את בחורה יוצאת מן הכלל אילו הייתי רוקן הייתי לוקח אותך בלי לחשוב פעמיים".

מסוג ההבטחות שאתה מבטיח כי אתה חושב לעולם לא צאטרך לקיים. עכשיו היא באת לבנות את השקר. אבל היא מוכנה לזכות עד אחרי השבעה. ממש יפה מצדה. איך היא לא מתביישת? טוב נו, טקט אף פעם לא היה הצד החזק אצלה. אבל בעצם גם הצדדים האחרים לא ממש.

אני עם דבורה לא מתחתן. זה ברור, את זה אני יכול לומר בלי לחשוב פעמיים! לא דבורה, לא מדובשך ולא מוקפקך, אם יש לך כבלל דבש. אבל אני אף אגיד לה ששיקרוך לה? שלא באמת התכוונתי? גם ככה הדימוי העצמי שלה לא משהו.

האמת, זה לא לגמרי שקר. הייתי לוקח אותה בלי לחשוב פעמיים, כי אילו הייתי חושב פעם שנייה הייתי

ספאר | אהרון | בלי לחשוב פעמיים

הייתי רוצה שמישהו אחרי ייקח ממני את האוצר הזה.

מגיע למסקנה הבלתי נמנעת שלא כדאי לקחת אותה. גם זה שהיא יוצאת מן הכלל זה ממש לא שקר. כלל הבחורות הן טובות ונחמדות אבל דבורה... היא יוצאת מן הכלל הזה. טוב, סתם אמרתי את המשפט המטופש ההוא. כי לא חשבתי פעמיים.

רבינו של עולם. למה זה מגיע לי? בסך הכל ניסיתי לעודד בחורה טובה. מגיע לי על זה עונש?

כן, רבינו של עולם, בחורה טובה. נכון שאמרתי שטקט זה לא הצד החזק שלה. אבל יש לה גם צדדים טובים, אני בטוח. אם נחפש נולד עם למצוא אותם. בסך הכל היא נשמה טובה. נכון שאין לה טקט, נכון שהיא נדננקית, אבל זה לא מונע מרוע לב. להפך, יש לה כל מלא וגדוש. היא תמיד העובדת הכי מסורה. תמיד אכפת לה מכל מה שהיא עושה. ויתרה מזאת – תמיד אכפת לה מכלול. היא רוצה להתחתן עם נמלה, שאף אחד מאתנו לא דואג לה, ולמען האמת אנחנו רואים בה מטרה. כן, כשאני חושב על זה פעם שנייה, היא יכולה להיות דוגמה ומופת לאדם מסור, שדואג לזולת, העובלים ואינם עובלים (באמת, ממש לא חיי איך שהתייחסנו אליה במשרד), וכשאני חושב על זה, גם אני כבר לא בדיק הרווק המבוקש לפני שנינו כמה שנים. היום אני אלמן בן 30 המטופל בשלושה ילדים קטנים, ולטובת הילדים כדאי להכניס הביתה אישה חמה ומתוקה כמו ליביבה. דבורה צדקת, יהיה לי קשה לגדל אותם לבד. ומזה שהי דואג לי ואכפת לי ממני, ורוצה לעזור לי בכך, גם לא דבורה? איך לא ראיתי כל הזמן איזה אוצר יש לי במשרד?

ושאנו חושב על זה פעם שנייה, לדבורה יש גם הרבה צדדים חיוביים. ובכלל, בזמן האחרון היא ממש מתנתה, היא שמחה ואופטימית. טוב שהקב"ה ניטף אותה בעיטפה לא כך דווחה, כך שלא יזאר את כל הטוב שיש בפנים. כך בזכות זה אף אחד לא ראה אותה אוצר היא ולא לקח אותן עד היום. איזה מזל יש לי. ממש לא

הייתי רוצה שמישהו אחרי ייקח ממני את האוצר הזה.

ספאר
מבין שילת יומה להזדמנות לבנות כושא
שומר נפשו
התמודדות נפשית עם שלום ההלכה
יום א' כ"ב תמוז תשע"א (24.7.11)
מרכז נאחלה (ע"י אורי בר איתן)
לפרטים והרשמה: 03-5328114
אז בארץ: www.shilo.co.il

בנות אולפנת גוה דקלים
מזמינות אתכן
תלמידות ובוגרות האולפנות
ליזום עיון לקראת ט' באב
(במסגרת תוכנית החופשה)
ביום שלישי ב' באב
באודיטוריום
שבקריית החינוך גבעת ושיגטון

בתוכנית:
15:00 כינוס וסביבון קל
15:15 הרב יאיר גנז, ראש האולפנא
15:30 הרב זאב קרוב
16:30 הפסקה
17:00 הרב אליעזר וישליצקי
18:00 הפסקה
18:30 גרשון בן כוכבא, "המאמר על ירושלים"

כולן מזדמנות!
www.und.co.il

נשים - משרד החינוך מכין לכן את הגבר של המאה ה-21 מקצוע חדש בתעודת הבגרות

בכנס שקיימה מכללת "אורות ישראל" יחד עם מנהל החינוך הדתי, עבור מורים ומורות המלמדים וגורא במסלול תושבע"פ, חשף ראש מנהל החינוך הדתי, ד"ר אברהם ליפשיץ, את המגמה החדשה של המשרד: מכינים את התלמידים, גם הבנים, לחיי נישואין כבר בתיכון, והם אף ייבחרו בנושא לבגרות.

השאלה הבאה בדייטים: "אז מה הציון שלך בחיי נישואין?"
מציינת בת זוג, אתר החוגות, ההבדל בין גברים לנשים, נישואין ובשלות נפשית, קשיים בתקשורת בין בני זוג ועוד, הם קמקצת הנושאים שיימדו לבגרות בינם ובנות בחינוך הממלכתי-דתי. שתוקראו "בית, חינוך ומשפחה", תילמד במסגרת הבגרות בתורה שבעל פה בבתי הספר של החמ"ד. הבנות יחלו ללמוד את הנושא לבגרות כבר השנה, והבנים יחלו ללמוד את הנושא בשנה שלאחר מכן. מטרת התכנית היא, בין השאר, להכין את התלמידים לחיי משפחה, ולתת להם כלים להתמודדות נכונה עם זוגיות ומגשש יותר טוב בנשוא: כיצד צריכים להיראות חיי משפחה יהודית.

ראש מנהל החינוך הדתי, ד"ר אברהם ליפשיץ, ציין כי מדובר בבשורה של ממש: "לאחר שנים שבהן הבנות בחינוך הדתי היו היחידות שנחשפו לנושאים מסוג זה, ביחידה חשבתי לעצמי: 'אוי ואבוי, איזה חוסר טקט, הוא כל החל היא נשמה טובה. נכון שאין לה טקט, נכון שהיא נדננקית, אבל זה לא מונע מרוע לב. שכבר היה לי דימוי עצמי יותר נמוך מנמלה, שכבר הייתי מיואשת במחלת היאוש, שכבר הפסקתי ללכת להיפגש עם בחורים כי ידעתי שאף אחד לא רוצה להתחתן עם נמלה, פתאום הרגשתי שיש מה להתירך ב. פתאום רווח לי: מישהו מעריך אותי. פתאום הדימוי העצמי שלי התרומם. לא תאמין מה חוללת בני. אז הלכתי למישהו עם בחור אחד שהציעי לי באותו זמן, וחשוב מכן: באתי למישהו עם ביטחון עצמי. ולא תאמין – זה עבד! לעינו על דרך המלך! ותאמין לי, זה לא בחור מצויין, היה שוה לזכות את כל המטופל לפני שנינו כמה שנים. התארסנו. עדיין לא ספרתי לאף אחד. רצייתי שאתה תהיה הראשון. בהחלט מגיע לך. הכל בזכותך. אין מילים בפני הלהות לך".

בין השאר נודע בכנס שבנוסף להכנה במסגרת הבגרות, מנהל החינוך הדתי פועל כדי להכניס פסיכולוגים ויועצי נישואין לשיחות עם התלמידים והתלמידות בתיכונים, ולסייע להם גם במישור הזה להתכונן לחיי נישואין בברורם.

תלמידת אמי"ת שחר כתה באות אילן רמון

בטקס הענקת אות רמון – האות לאיכות, מצוינות ומנהיגות ע"ש אילן ואסף רמון ז"ל – שהתקיים במשכן הכנסת בירושלים, קיבלה את האות ישראלה מקרה, תלמידת כיתה י"ב באולפנת אמי"ת שחר בבית-שמש, יחד עם עוד שבעה בני נוער מצטיינים מרחבי הארץ. האות מוענק מדי שנה לתלמידים עם מבעטאים מנהיגות ויצירתיות, נתניה וסיעו לזולת. ישראלה מקרה, שעלתה עם משפחתה מאתיופיה בגול חמש, בחררה לזאת את היותה דוגמה להצטיינות לימודית והובלה חברתית המשלבת אישיות עשירה, הצלחה בלימודים ותרומה לקהילת העולים מאתיופיה בבית-שמש.

מנהלה המוריה של ישראלה מספרים על תלמידה מיוחדת, שגילתה אחריות על עתידה בכך שדחפה את חברותיה ואת הנחלת האולפנה לחקמת הקבצות למצטיינות. ישראלה בלטה כתלמידה בתכנית "נטע" למצוינות, תוך התמדה גם בתנאי לימודים לא אופטימליים. ישראלה מתנדבת דרך קבע במועדון "הערה" בבית-שמש, במנהיגות הנוער העירונית ובפעילויות למען ילדי העדה האתיופית בעיר, קידוםם ורווחתם, ויזמה פרויקט תיקון מחשבים עבור ילדי השכונות וכן פאנל נגד אלכוהול שעורך לנוער העולה בעיר.

בשנה הבאה יוצאת ישראלה לשנת שירות לאומי במסגרת עמותת "תפוח" – עמותה המפעילה תכנית לצמצום הפער הדיגיטלי והחברתי, ובמסגרתה תשמש כמדריכת מחשבים בבתי ספר.

השרדות
לא זאת מהטלוויזיה...
תמיד רציאתם לדעת איך עושים את זה? בואו ללמוד טכניקות השרדות שעברו מדור לדור!
מחנה השרדות חוייתי לנוער
רק אנחנו ואמא אדמה... 16-18/8
קורס מינומניות טעח והשרדות
מסלולים מודרניים, טיולים רכיני נוער, וכל מי שרוצה לנעת באדמה ממקום אחר
31/7-2018
298 המקומות מוגבל
למחנה הכפר יוסי קרסהמר:
טלפון: 04-6160222, 05-6365203
דוא"ר: yossik@jaffi.org
www.jewishagency.org
מחזקים את העם, מחזקים את ישראל

פלסטלינה לא לילדים

על אנשי צבא שמשלבים רוח ועשייה לאומית כבר שמעתם. אבל תודו שעל מנ"ד מילואים שעובד בתעשייה הצבאית שבזמנו החופשי הוא אמן פימו שמפסל דמויות לסרטוני אנימציה ולתערוכות - עוד לא שמעתם * הכירו את המנ"ד אבי פרידמן וגם אחלה תחביב לחופש

ענבל (וינברג) וייס
אבי פרידמן מגדיר עצמו "אמן עם רגליים על הקרקע". בתיכון למד ב"נתיב מאיר" ולאחר מכן במכינה בעלי. אמנם הוא אדם יצירתי שהתעסק כל חייו באמנות, אך יחד עם זאת הוא איש צבא שהתחיל שירותו ביחידת המסתערבים מששון. לאחר שפורקה היחידה הוא מונה למפקד צוות באגוז ושירת בלבנון תקופה ארוכה. כיום הוא מנ"ד במילואים בגדס"ר (גדוד הסיוור) שתיכבה 12, חטיבת הנגב. הגדוד קיבל משם החדש את 'אות מצטיין הנשיא'. אבי נשוי לבתיה, רופאה ומתמטיקאית, ואב לשתי בנות. במקור הוא מאלקאה וכיום נר לישושים ויחידת לו לנשים' כבדיו. בכל יום אבי נוסע לתע"ש – התעשייה הצבאית ברמת השרון, שבה הוא עובד במחלק הנולי.

את התואר הראשון שלו עשה אבי באקדמיה לאמנות "בצלאל" במגמת אנימציה.

הסידור יצא בהוצאת בית אל. בסידור מצויים טקסטים שילדים יכולים לשיר בבית הכנסת יחד עם ההורים והמתפללים. יש גם זמירות לשבת, טיפים לתפיסת סוכריות בשמחות והכנות לשבת. הכל מלווה בדמויות תמוזות מפלסטלינה, כמעט בלי עיבודים.

אף שאבי חובש כמה כתרים לראשו, הוא מבקש לסיים להתהדר דווקא בכתר שאותו הוא מבקש להעניק לכולם – כתר הגשמת החלומות. "אם החיים נראים כמרוץ ולא מספיקים את מה שחשוב באמת, כדאי לעצור ולקחת פסק זמן. ללכת עם הלב בעים החלומות ולא לפסס אותם".

אבי פרידמן מלמד כיצד מכינים כבשה-מגנט כיצד

מדובר בכבשה עשויה פימו ששורה בחושך עם מגנט למקרה. טוב בעיקר בשבת כשהאור כבה ומחפשים את הדרך למים...
דרגת קושי: קל וכיפי
חומרים:
תבילת פימו צהוב זוהר בחושך (מספר 4)
תבילת פימו שחור
הבילה פימו לבן
דבק מגנט/קאקוד דבק
מגנטים (לניקוי האצבעות במעבר בין הצבעים)
קיסם שיינים

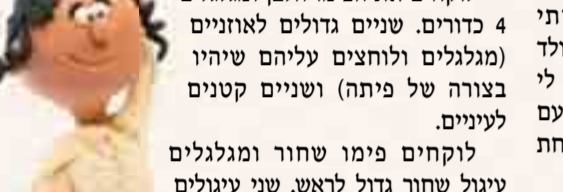

החומרים מספיקים ל"עדר" קטן של 10-15 בכשים
לפרטים והרשמה: 04-6678888, 050-661-9041
hadra1@mhg.co.il

העופות החדשים

הנה: מתחילים עם הפימו הזוהר ומגוללים 20 כדורים קטנים. מחברים את העיגולים הזוהרים זה ל זה בהידוק קל – זה גוף הכבשה. לוקחים את הפימו הלבן ומגוללים 4 כדורים. שניים גדולים לאוזניים (מגוללים ולוחצים עליהם שיהיו בצורה של פיתה) ושניים קטנים לעיניים.

לוקחים פימו שחור ומגוללים עיגול שחור גדול לראש. שני עיגולים שמגוללים ל"נקניקיות" דקות לרגליים ושני עיגולונים שחורים קטנים לאישינים. את העיגול השחור של הראש מחברים לגוף הזוהר. מוסיפים את שני עיגולי העיניים לראש ומוסיפים בזהירות את האישינים. מוסיפים את האוזניים לראש בלחיצה קלה ואת הרגליים מאחוריי הגוף. מחוררים נחורים בראש בעזרת הקיסם.

מכניסים לתנור שחומם ל-130 מעלות ל-20-30 דקות. מניחים שיתקרר קצת ואז מדביקים מגנט מאחורי הכבשה באמצעות דבק מגע או דבק עם.

טיפים לעבודה עם פימו:

חשוב לשמור על סביבת עבודה נקייה ולנקות את האצבעות במעבר בין צבע לצבע. במיוחד אחרי השחור. כדאי לנחו ציפורניים על מנת לא להשאיר סמינים ולכלוך. כדאי לכוון מנורה לכיוון הפימו הזוהר והוא יזהר במשך חלילה. זה כיף במיוחד עם שעון שבת בשבת. גם אם בהתחלה זה לא הולך, לא להתייאש ולנסות שוב. בהצלחה!

המלצות בתחום:
הכנסו לאתר וולאס וגרומיט – עלילותיהם של מציאי אנגלי מיושב עם כלבו החכם. עשוי מפלסטלינה מדהימה. כדאי לנחו ציפורניים על מנת לא להשאיר סמינים בטכניקת טטופ מושן. לקחת בדי.וי.די ולראות את הmaking of'n (מאחורי הקלעים) – סרט מופת של טים ברטון. כיוון אחר לחלוטין: חפשו את הסרט מאוס – קומיקס על השואה. היהודים כעבדים והגרמנים כחותרים. יצירת מופת!

"אשת היל"
על ספרים של הרב שטיינר והאמן תורמן אברות תמים

בחרת בחיים
ר'איון עם מאיה אוחנה מובני 5 שנים למחמת לבונה השנה אדומה לב

כמה טוב שבת!
עצוב שולחן שבת יומיים

ייה אכסוף נעם שבת
צילמה שבת

הרב איל יעקובוביץ' אורית כרמלי אלומה לב ד"ר ציפי ריין נעמי וולפסון ענבל וייס איה גולדשמיד לינדה מרשל חנה עיבא **הדיס בן ארי**

שבת אוצרת בתוכה את כל אוצרות החיים לפעמים השבת מוקשרת למילה אסור, אך לעניות דעתנו יש לומר אצור, בחיות אצור שמתחבא ומתגלה. באור השבת יש מוטקו שטיינר ופעמים שאנו נצארים בשער, לאסור, וחלילה לא זוכים להגיע לאוצר הטמון בעונג השבת חיטא דורה, עמוד 8

הלל. איתך כבר שלוש שנים לחנויים 054-9393030

קיבלטי 700 בפסיחומתרי!

לקוי למידה מקבלים יותר בפסיכומטרי
מרכז זיוק - מכן ההכנה המוביל לפסיכומטרי לקויי למידה ובעלי הפרעות קשב וריכוז. כיתות קטנות עם מדריכים מעולים, יתח מפתחים בתוכנית למידים מודרנת וסדנתים בסיס להשלמת פרטים. מחלקה מיוחדת לטיעו בקבלת הקלות בבחינה.

צינים בניהם מיוחד | עזרה בקבלת הקלות | שיטת לימוד מותאמת | קבוצות קטנות בקורס ארון | סדנאות בסיס משלימות

זינאק
פסיכומטרי לקויי למידה
נותר מספר מקומות לקבוצה שנפתחת בירושלים. באו והצליח. לפרטים הרשמה וייעוץ: 077-5264000 | www.znak.co.il

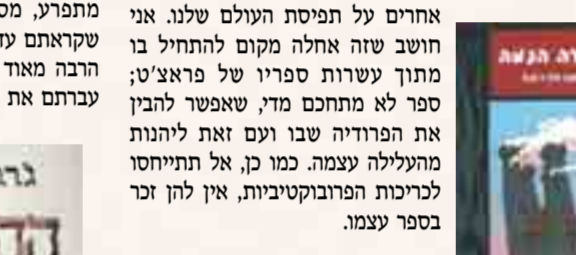
כיד הדמיון פינה מיוחדת לאוהבי ספרי הפנוסיה

יהודה גורן

בעקבות הבטחה ישנה, וכבוננו לחופש הגדול, ואם תרצו אז גם מסיבות אחרות, הנה המשתתפים הפנוסיה שכאן להחיות בהם. כעשית מרוב שיש הרבה פחות ספרי פנוסיה מקדם (אבל עדיין יש שיהיה ברור שיש הרבה פחות ספרי פנוסיה מקדם (אבל עדיין יש הרבה), שהיא הנה הרבה פחות חכם או מוציא אותו עם משנה, ויש מרוב זבל בתחום. המון המון זבל. ובכל זאת, חמישה ספרי פנוסיה. לא דווקא מפורסמים או נוסחתיים, להחיל אתם. רק אק השאלו על הדיסט הראשון איך נראה שולחן השבת שלהם.

מכששת בחוץ לארץ, טרי
מכששת בחוץ לארץ, טרי מרצ'ט, תרגום חני בירקת, 291 עמודים. הוצאת כנרת.

למי שמכיר את טרי פראצ'ט אין טעם להציג אותו. למי שלא מכיר, הרי לכם: טרי פראצ'ט נולד ב-1948 ועדיין לא מת. ככה לפחות הוא טוען. כמו כן הוא חולה באלצהיימר, דקדורו פזיקה ומגדל חתולים. מלבד זאת הוא כותב פרוזה משתובבת על העולם שלנו, ומציג דברים מוצרכים מנקולת מבט שלא ציפיתם לה. כל ספר שלו (כלומר מלבד אחרים) מלמד אותנו דבר מה, והוא חלק מסדרת המכשפות, המקום להאריך הספר 'מכשפות בחוץ לארץ' וקוסק, כמה מפתיע בטוילים לחול' ובאגדות ילדים, והוא חלק מסדרת המכשפות, שעוסקת (בגדול מאוד) בהשפעת תפיסת העולם של אנשים באחרים על תפיסת העולם שלהם. אני חושב שזה אחרת מקום להחליט בו מתוך עשרות ספריו של פראצ'ט; ספר לא מתחכם מדי, שאפשר להבין את הפרודיה שלו ועם זאת להיות מוקלהליה עצמה. כמו כן, אין להתייחס לכריכות הפרובוקטיביות, אין להן זכר בספר עצמו.

הסירה הנעה, דיאנה ויינר גונס,
תרגמה גילי בר-הילה, 276 עמודים. הוצאת כתר.

אם את הכבודה מבין שלשה אחים, ברור שאתה בעזרת, גדולה ומכוערת. כך שטוב תעשי אם אותה על אביר חלומותיך ותלכי לעבוד תורפת כובעים. אם יש לך חותמת, ברור שהיא שונאת אותך ובכלל היא מכשפת בתחפושת. ואם יש משפך שאוכל לא לבן של געזרת קטנות, ברור שהוא ייקלע אישית לרדך. לפחות אם את חיה בארץ הנוכחה. כנראה שסופי גיבורת הסיפור חיה בארץ הלא נכונה, כי הדברים התגלגלו אישית אחרת לגמרי. סופית הנער יוין גורם כאן פנוסיה קללה אבל מבריקה, שלא נבעת למוסכמות ושכף לקרוא אותה פעם אחת פעם. גם כן למבוגרים.

הקוסם מארץ, ארסטרולו אל גרין, תרגמה תמי כץ-מושיב, 176 עמודים, הוצאת תמוזה ביתן. הספר הראשון בסדרת ארץ ים, ולא טובים מבניהם, אבל מקום טוב להתחיל בו. זה או נץ, שעתידי להיפגש לקוסם הגדול ביותר

הנוער האלה,
ענבל וייס (וינברגר)

המצילים

יסכה ג'עסי ואיתי קאהן

יסכה ג'עסי מקנרישומרון היא בת 16. בימים כתיקונם היא לומדת באולפנת להב"ה בקדומים, אך את הקניין שלה היא מעבירה כמע"רית בבירכה ביישוב. יסכה מבלה את רוב היום שלה בבירכה. שכשולם שוחים ומאוששים ואין לה עבודה כחובשת, היא מאיישת את עמדת המוכרת בקויסק. 'בקניין לא חסרה עבודה בהגשת עזרה ראשונה', היא מספרת. 'כל היישובים מהאזור מגיעים בכל יום, כל הזמן, לצערי לא חסרה עבודה. ילד אחד החליק ופתח את הראש, אחר נחתך ברבל, מישוה נעקץ מדברה וכולי וכולי'.

עבודה בתנאי לחץ. 'מה יעזור להחליץ? זו עבודה שחייבים להיות בה רגועים, כי לרוב המטפול בעיצמו לחוץ, ולכן גריך לפעול באורך רוח. עד עכשיו ידעתי מה לעשות במקרים כאלה. אני מקוה שתלילה לא יקרו פה דברים דוממים יותר'.

הוכות להירטב. 'עברו, שכשולם חולקים הביתה, אני נכנסת למים לבד, וזה התענוג הכי גדול אחרי יום מלא געמים'.

ששיכח לא בבירכה, היא מתדבבת בגרעין להב"ה של בני-יעקבא בכל מיני מסגרות, או עובדת כשמרפטיט.

משתלם? 'בטח, 22 שקלים לשעה בלי עין הרע, כל הקניין רע?'.
הנאה. 'אני מאוד נהנית. אני מכירה אנשים חדשים. אני גם אהבת מאוד ילדים קטנים, אז תמיד כוף לי פה'.

גם **איתי קאהן** מנהו:דניאל עובד בבירכה, אבל כמציל. איתי סיים 12 שנות לימוד השנה, הוא למד בישיבת נוה-ישמואל, ובשנה הבאה ילמד בישיבה באיזמה.

'אני עובד חודש אחד ונהנת חודש אחד', פורס איתי את התכנית האסטרטגית. 'בשנה שעברה עברתי קורס מצילים. זה קורס בן 112 שעות שכולל עזרה ראשונה ויכולות תפקוד במים והושטת עזרה למי שנתק או נקלע לבעיה'. איתי מציל בבירכה בארון-שבות. הוא עובד 9-10 שעות ביום בארבע פעמים בשבוע. בחודש הבא יצטרף איתי למחנה 'שמוחה ליל', ארגון שבו הוא מתנדב במהלך השנה.

העבודה משתלמת? 'בטח. הקורס עלה לי 2,500 שקל וכבר הרווחתי את הסכום הזה כמה פעמים. חוץ מזה שלהציל חיים זה ידע בסיסי שתמיד טוב לדעת'.
אקשן. 'בדרך ה' לא יותר מדי. אמנם בשבוע שעבר היה צריך להחזיק במים ילד שהתחיל להיחנק מבליעת מים'.
אחריות. 'זה באמת קצת מולחץ. פשוט צריך להיות עם העיניים בזמן כל הזמן'.
הנאה. 'זה קוד גרול לעבוד ולצלל את הזמן. אחר כך יהיה מה לבזבז'.

ספרו נולד **אחם עובדים** בראיון מספר **טלפון: olam-katan.co.il**

אירועים

מקבלים שבת עם מילכי הרוח
בעית קפה שלב בלב העמק, בשעות 10:00-11:00, יתקיים אירוע 'מקבלים שבת עם מילכי הרוח' בהנחה מיוחדת. האירוע יתקיים ב-11:00, ב-12:00, ב-13:00, ב-14:00, ב-15:00, ב-16:00, ב-17:00, ב-18:00, ב-19:00, ב-20:00, ב-21:00, ב-22:00, ב-23:00, ב-24:00, ב-25:00, ב-26:00, ב-27:00, ב-28:00, ב-29:00, ב-30:00, ב-31:00, ב-1:00, ב-2:00, ב-3:00, ב-4:00, ב-5:00, ב-6:00, ב-7:00, ב-8:00, ב-9:00, ב-10:00, ב-11:00, ב-12:00, ב-13:00, ב-14:00, ב-15:00, ב-16:00, ב-17:00, ב-18:00, ב-19:00, ב-20:00, ב-21:00, ב-22:00, ב-23:00, ב-24:00, ב-25:00, ב-26:00, ב-27:00, ב-28:00, ב-29:00, ב-30:00, ב-31:00, ב-1:00, ב-2:00, ב-3:00, ב-4:00, ב-5:00, ב-6:00, ב-7:00, ב-8:00, ב-9:00, ב-10:00, ב-11:00, ב-12:00, ב-13:00, ב-14:00, ב-15:00, ב-16:00, ב-17:00, ב-18:00, ב-19:00, ב-20:00, ב-21:00, ב-22:00, ב-23:00, ב-24:00, ב-25:00, ב-26:00, ב-27:00, ב-28:00, ב-29:00, ב-30:00, ב-31:00, ב-1:00, ב-2:00, ב-3:00, ב-4:00, ב-5:00, ב-6:00, ב-7:00, ב-8:00, ב-9:00, ב-10:00, ב-11:00, ב-12:00, ב-13:00, ב-14:00, ב-15:00, ב-16:00, ב-17:00, ב-18:00, ב-19:00, ב-20:00, ב-21:00, ב-22:00, ב-23:00, ב-24:00, ב-25:00, ב-26:00, ב-27:00, ב-28:00, ב-29:00, ב-30:00, ב-31:00, ב-1:00, ב-2:00, ב-3:00, ב-4:00, ב-5:00, ב-6:00, ב-7:00, ב-8:00, ב-9:00, ב-10:00, ב-11:00, ב-12:00, ב-13:00, ב-14:00, ב-15:00, ב-16:00, ב-17:00, ב-18:00, ב-19:00, ב-20:00, ב-21:00, ב-22:00, ב-23:00, ב-24:00, ב-25:00, ב-26:00, ב-27:00, ב-28:00, ב-29:00, ב-30:00, ב-31:00, ב-1:00, ב-2:00, ב-3:00, ב-4:00, ב-5:00, ב-6:00, ב-7:00, ב-8:00, ב-9:00, ב-10:00, ב-11:00, ב-12:00, ב-13:00, ב-14:00, ב-15:00, ב-16:00, ב-17:00, ב-18:00, ב-19:00, ב-20:00, ב-21:00, ב-22:00, ב-23:00, ב-24:00, ב-25:00, ב-26:00, ב-27:00, ב-28:00, ב-29:00, ב-30:00, ב-31:00, ב-1:00, ב-2:00, ב-3:00, ב-4:00, ב-5:00, ב-6:00, ב-7:00, ב-8:00, ב-9:00, ב-10:00, ב-11:00, ב-12:00, ב-13:00, ב-14:00, ב-15:00, ב-16:00, ב-17:00, ב-18:00, ב-19:00, ב-20:00, ב-21:00, ב-22:00, ב-23:00, ב-24:00, ב-25:00, ב-26:00, ב-27:00, ב-28:00, ב-29:00, ב-30:00, ב-31:00, ב-1:00, ב-2:00, ב-3:00, ב-4:00, ב-5:00, ב-6:00, ב-7:00, ב-8:00, ב-9:00, ב-10:00, ב-11:00, ב-12:00, ב-13:00, ב-14:00, ב-15:00, ב-16:00, ב-17:00, ב-18:00, ב-19:00, ב-20:00, ב-21:00, ב-22:00, ב-23:00, ב-24:00, ב-25:00, ב-26:00, ב-27:00, ב-28:00, ב-29:00, ב-30:00, ב-31:00, ב-1:00, ב-2:00, ב-3:00, ב-4:00, ב-5:00, ב-6:00, ב-7:00, ב-8:00, ב-9:00, ב-10:00, ב-11:00, ב-12:00, ב-13:00, ב-14:00, ב-15:00, ב-16:00, ב-17:00, ב-18:00, ב-19:00, ב-20:00, ב-21:00, ב-22:00, ב-23:00, ב-24:00, ב-25:00, ב-26:00, ב-27:00, ב-28:00, ב-29:00, ב-30:00, ב-31:00, ב-1:00, ב-2:00, ב-3:00, ב-4:00, ב-5:00, ב-6:00, ב-7:00, ב-8:00, ב-9:00, ב-10:00, ב-11:00, ב-12:00, ב-13:00, ב-14:00, ב-15:00, ב-16:00, ב-17:00, ב-18:00, ב-19:00, ב-20:00, ב-21:00, ב-22:00, ב-23:00, ב-24:00, ב-25:00, ב-26:00, ב-27:00, ב-28:00, ב-29:00, ב-30:00, ב-31:00, ב-1:00, ב-2:00, ב-3:00, ב-4:00, ב-5:00, ב-6:00, ב-7:00, ב-8:00, ב-9:00, ב-10:00, ב-11:00, ב-12:00, ב-13:00, ב-14:00, ב-15:00, ב-16:00, ב-17:00, ב-18:00, ב-19:00, ב-20:00, ב-21:00, ב-22:00, ב-23:00, ב-24:00, ב-25:00, ב-26:00, ב-27:00, ב-28:00, ב-29:00, ב-30:00, ב-31:00, ב-1:00, ב-2:00, ב-3:00, ב-4:00, ב-5:00, ב-6:00, ב-7:00, ב-8:00, ב-9:00, ב-10:00, ב-11:00, ב-12:00, ב-13:00, ב-14:00, ב-15:00, ב-16:00, ב-17:00, ב-18:00, ב-19:00, ב-20:00, ב-21:00, ב-22:00, ב-23:00, ב-24:00, ב-25:00, ב-26:00, ב-27:00, ב-28:00, ב-29:00, ב-30:00, ב-31:00, ב-1:00, ב-2:00, ב-3:00, ב-4:00, ב-5:00, ב-6:00, ב-7:00, ב-8:00, ב-9:00, ב-10:00, ב-11:00, ב-12:00, ב-13:00, ב-14:00, ב-15:00, ב-16:00, ב-17:00, ב-18:00, ב-19:00, ב-20:00, ב-21:00, ב-22:00, ב-23:00, ב-24:00, ב-25:00, ב-26:00, ב-27:00, ב-28:00, ב-29:00, ב-30:00, ב-31:00, ב-1:00, ב-2:00, ב-3:00, ב-4:00, ב-5:00, ב-6:00, ב-7:00, ב-8:00, ב-9:00, ב-10:00, ב-11:00, ב-12:00, ב-13:00, ב-14:00, ב-15:00, ב-16:00, ב-17:00, ב-18:00, ב-19:00, ב-20:00, ב-21:00, ב-22:00, ב-23:00, ב-24:00, ב-25:00, ב-26:00, ב-27:00, ב-28:00, ב-29:00, ב-30:00, ב-31:00, ב-1:00, ב-2:00, ב-3:00, ב-4:00, ב-5:00, ב-6:00, ב-7:00, ב-8:00, ב-9:00, ב-10:00, ב-11:00, ב-12:00, ב-13:00, ב-14:00, ב-15:00, ב-16:00, ב-17:00, ב-18:00, ב-19:00, ב-20:00, ב-21:00, ב-22:00, ב-23:00, ב-24:00, ב-25:00, ב-26:00, ב-27:00, ב-28:00, ב-29:00, ב-30:00, ב-31:00, ב-1:00, ב-2:00, ב-3:00, ב-4:00, ב-5:00, ב-6:00, ב-7:00, ב-8:00, ב-9:00, ב-10:00, ב-11:00, ב-12:00, ב-13:00, ב-14:00, ב-15:00, ב-16:00, ב-17:00, ב-18:00, ב-19:00, ב-20:00, ב-21:00, ב-22:00, ב-23:00, ב-24:00, ב-25:00, ב-26:00, ב-27:00, ב-28:00, ב-29:00, ב-30:00, ב-31:00, ב-1:00, ב-2:00, ב-3:00, ב-4:00, ב-5:00, ב-6:00, ב-7:00, ב-8:00, ב-9:00, ב-10:00, ב-11:00, ב-12:00, ב-13:00, ב-14:00, ב-15:00, ב-16:00, ב-17:00, ב-18:00, ב-19:00, ב-20:00, ב-21:00, ב-22:00, ב-23:00, ב-24:00, ב-25:00, ב-26:00, ב-27:00, ב-28:00, ב-29:00, ב-30:00, ב-31:00, ב-1:00, ב-2:00, ב-3:00, ב-4:00, ב-5:00, ב-6:00, ב-7:00, ב-8:00, ב-9:00, ב-10:00, ב-11:00, ב-12:00, ב-13:00, ב-14:00, ב-15:00, ב-16:00, ב-17:00, ב-18:00, ב-19:00, ב-20:00, ב-21:00, ב-22:00, ב-23:00, ב-24:00, ב-25:00, ב-26:00, ב-27:00, ב-28:00, ב-29:00, ב-30:00, ב-31:00, ב-1:00, ב-2:00, ב-3:00, ב-4:00, ב-5:00, ב-6:00, ב-7:00, ב-8:00, ב-9:00, ב-10:00, ב-11:00, ב-12:00, ב-13:00, ב-14:00, ב-15:00, ב-16:00, ב-17:00, ב-18:00, ב-19:00, ב-20:00, ב-21:00, ב-22:00, ב-23:00, ב-24:00, ב-25:00, ב-26:00, ב-27:00, ב-28:00, ב-29:00, ב-30:00, ב-31:00, ב-1:00, ב-2:00, ב-3:00, ב-4:00, ב-5:00, ב-6:00, ב-7:00, ב-8:00, ב-9:00, ב-10:00, ב-11:00, ב-12:00, ב-13:00, ב-14:00, ב-15:00, ב-16:00, ב-17:00, ב-18:00, ב-19:00, ב-20:00, ב-21:00, ב-22:00, ב-23:00, ב-24:00, ב-25:00, ב-26:00, ב-27:00, ב-28:00, ב-29:00, ב-30:00, ב-31:00, ב-1:00, ב-2:00, ב-3:00, ב-4:00, ב-5:00, ב-6:00, ב-7:00, ב-8:00, ב-9:00, ב-10:00, ב-11:00, ב-12:00, ב-13:00, ב-14:00, ב-15:00, ב-16:00, ב-17:00, ב-18:00, ב-19:00, ב-20:00, ב-21:00, ב-22:00, ב-23:00, ב-24:00, ב-25:00, ב-26:00, ב-27:00, ב-28:00, ב-29:00, ב-30:00, ב-31:00, ב-1:00, ב-2:00, ב-3:00, ב-4:00, ב-5:00, ב-6:00, ב-7:00, ב-8:00, ב-9:00, ב-10:00, ב-11:00, ב-12:00, ב-13:00, ב-14:00, ב-15:00, ב-16:00, ב-17:00, ב-18:00, ב-19:00, ב-20:00, ב-21:00, ב-22:00, ב-23:00, ב-24:00, ב-25:00, ב-26:00, ב-27:00, ב-28:00, ב-29:00, ב-30:00, ב-31:00, ב-1:00, ב-2:00, ב-3:00, ב-4:00, ב-5:00, ב-6:00, ב-7:00, ב-8:00, ב-9:00, ב-10:00, ב-11:00, ב-12:00, ב-13:00, ב-14:00, ב-15:00, ב-16:00, ב-17:00, ב-18:00, ב-19:00, ב-20:00, ב-21:00, ב-22:00, ב-23:00, ב-24:00, ב-25:00, ב-26:00, ב-27:00, ב-28:00, ב-29:00, ב-30:00, ב-31:00, ב-1:00, ב-2:00, ב-3:00, ב-4:00, ב-5:00, ב-6:00, ב-7:00, ב-8:00, ב-9:00, ב-10:00, ב-11:00, ב-12:00, ב-13:00, ב-14:00, ב-15:00, ב-16:00, ב-17:00, ב-18:00, ב-19:00, ב-20:00, ב-21:00, ב-22:00, ב-23:00, ב-24:00, ב-25:00, ב-26:00, ב-27:00, ב-28:00, ב-29:00, ב-30:00, ב-31:00, ב-1:00, ב-2:00, ב-3:00, ב-4:00, ב-5:00, ב-6:00, ב-7:00, ב-8:00, ב-9:00, ב-10:00, ב-11:00, ב-12:00, ב-13:00, ב-14:00, ב-15:00, ב-16:00, ב-17:00, ב-18:00, ב-19:00, ב-20:00, ב-21:00, ב-22:00, ב-23:00, ב-24:00, ב-25:00, ב-26:00, ב-27:00, ב-28:00, ב-29:00, ב-30:00, ב-31:00, ב-1:00, ב-2:00, ב-3:00, ב-4:00, ב-5:00, ב-6:00, ב-7:00, ב-8:00, ב-9:00, ב-10:00, ב-11:00, ב-12:00, ב-13:00, ב-14:00, ב-15:00, ב-16:00, ב-17:00, ב-18:00, ב-19:00, ב-20:00, ב-21:00, ב-22:00, ב-23:00, ב-24:00, ב-25:00, ב-26:00, ב-27:00, ב-28:00, ב-29:00, ב-30:00, ב-31:00, ב-1:00, ב-2:00, ב-3:00, ב-4:00, ב-5:00, ב-6:00, ב-7:00, ב-8:00, ב-9:00, ב-10:00, ב-11:00, ב-12:00, ב-13:00, ב-14:00, ב-15:00, ב-16:00, ב-17:00, ב-18:00, ב-19:00, ב-20:00, ב-21:00, ב-22:00, ב-23:00, ב-24:00, ב-25:00, ב-26:00, ב-27:00, ב-28:00, ב-29:00, ב-30:00, ב-31:00, ב-1:00, ב-2:00, ב-3:00, ב-4:00, ב-5:00, ב-6:00, ב-7:00, ב-8:00, ב-9:00, ב-10:00, ב-11:00, ב-12:00, ב-13:00, ב-14:00, ב-15:00, ב-16:00, ב-17:00, ב-18:00, ב-19:00, ב-20:00, ב-21:00, ב-22:00, ב-23:00, ב-24:00, ב-25:00, ב-26:00, ב-27:00, ב-28:00, ב-29:00, ב-30:00, ב-31:00, ב-1:00, ב-2:00, ב-3:00, ב-4:00, ב-5:00, ב-6:00, ב-7:00, ב-8:00, ב-9:00, ב-10:00, ב-11:00, ב-12:00, ב-13:00, ב-14:00, ב-15:00, ב-16:00, ב-17:00, ב-18:00, ב-19:00, ב-20:00, ב-21:00, ב-22:00, ב-23:00, ב-24:00, ב-25:00, ב-26:00, ב-27:00, ב-28:00, ב-29:00, ב-30:00, ב-31:00, ב-1:00, ב-2:00, ב-3:00, ב-4:00, ב-5:00, ב-6:00, ב-7:00, ב-8:00, ב-9:00, ב-10:00, ב-11:00, ב-12:00, ב-13:00, ב-14:00, ב-15:00, ב-16:00, ב-17:00, ב-18:00, ב-19:00, ב-20:00, ב-21:00, ב-22:00, ב-23:00, ב-24:00, ב-25:00, ב-26:00, ב-27:00, ב-28:00, ב-29:00, ב-30:00, ב-31:00, ב-1:00, ב-2:00, ב-3:00, ב-4:00, ב-5:00, ב-6:00, ב-7:00, ב-8:00, ב-9:00, ב-10:00, ב-11:00, ב-12:00, ב-13:00, ב-14:00, ב-15:00, ב-16:00, ב-17:00, ב-18:00, ב-19:00, ב-20:00, ב-21:00, ב-22:00, ב-23:00, ב-24:00, ב-25:00, ב-26:00, ב-27:00, ב-28:00, ב-29:00, ב-30:00, ב-31:00, ב-1:00, ב-2:00, ב-3:00, ב-4:00, ב-5:00, ב-6:00, ב-7:00, ב-8:00, ב-9:00, ב-10:00, ב-11:00, ב-12:00, ב-13:00, ב-14:00, ב-15:00, ב-16:00, ב-17:00, ב-18:00, ב-19:00, ב-20:00, ב-21:00, ב-22:00, ב-23:00, ב-24:00, ב-25:00, ב-26:00, ב-27:00, ב-28:00, ב-29:00, ב-30:00, ב-31:00, ב-1:00, ב-2:00, ב-3:00, ב-4:00, ב-5:00, ב-6:00, ב-7:00, ב-8:00, ב-9:00, ב-10:00, ב-11:00, ב-12:00, ב-13:00, ב-14:00, ב-15:00, ב-16:00, ב-17:00, ב-18:00, ב-19:00, ב-20:00, ב-21:00, ב-22:00, ב-23:00, ב-24:00, ב-25:00, ב-26:00, ב-27:00, ב-28:00, ב-29:00, ב-30:00, ב-31:00, ב-1:00, ב-2:00, ב-3:00, ב-4:00, ב-5:00, ב-6:00, ב-7:00, ב-8:00, ב-9:00, ב-10:00, ב-11:00, ב-12:00, ב-13:00, ב-14:00, ב-15:00, ב-16:00, ב-17:00, ב-18:00, ב-19:00, ב-20:00, ב-21:00, ב-22:00, ב-23:00, ב-24:00, ב-25:00, ב-26:00, ב-27:00, ב-28:00, ב-29:00, ב-30:00, ב-31:00, ב-1:00, ב-2:00, ב-3:00, ב-4:00, ב-5:00, ב-6:00, ב-7:00, ב-8:00, ב-9:00, ב-10:00, ב-11:00, ב-12:00, ב-13:00, ב-14:00, ב-15:00, ב-16:00, ב-17:00, ב-18:00, ב

רשות הדיבור

reshuthadibur@olam-katan.co.il

התרמות, התנדבות ומה שביניהם

תגובה לשר'ת סלולרי על אחוים מהתרמות בשבוע שעבר / דינה פיש

בשבוע שעבר התפרסמה שאלה האם לתרום למוסד שידוע שחלק משמעותי מהסכום הולך למתרים. הרב שמואל אליהו פסק: אסור. אסור. אסור. ואף נימק כי אם התורמים היו יודעים שזה מה שהמתרים מקבל לא היו תורמים.

אז נעים להכיר: אני בת 14.5, בגורת כיתה ט' שנמצאת בעיצומו של החופש הגדול. לאחר חיפושים מצאתי עבודה בהתרמות שבו אני מקבלת שכר מינימום או אחוים - הגבוה מביניהם, כך שאני גם מצללת את הזמן (כמו שהטיפו בעלונים) גם עושה חסד וגם מרוויחה כדי להפסיק לעשוק את ההורים. אם בא לכם לדעת עוד - השבוע נגמרה קייטנת איל"ן בסניף שלי בהתנדבות מלאה (כולל התקציב שהתורמו בעצמנו...). ובשבוע הבא אני יוצאת לשלושה ימי התנדבות נטו! אני גם תורמת מעשר מכל ה"קופות" שאני עושה על תורמים תמימים.

אז עם כל הכבוד, אני לא בטוחה שצריך לבדוק את פנקס ההתנדבות שלי, שעובד במקביל לעבודת ההתרמות. את זה אסגור מול הקב"ה.

נכון שאף אחד לא מכריח אתכם לתרום. אבל צריך לזכור שמישהו גם צריך להשקיע את הזמן ולהתרים, כן, גם הזמן שלי חשוב ובעל ערך. וביחד עם כל זה, זהו זריקת עידוד לנוער של הציבור שלנו שלא עלינו מנצלים לו ת'צורה כל החופש - בואו תתנדבו, תהיו מדריכים, תהיו אידיאליסטים, אל תיקחו אחוים... סליחה? מה? רק נוער יכול להתנדב? מה עם קצת עבודה? הרי רק בחופש יש לנו באמת זמן לזה... איפה יש מבורגים שמתנדבים בעמדות האלו? למיטב ידיעתי הנוער שבעמותות מתנדב ואילו המבורגים ברובם עובדים בשכר - שם אנחנו פחות חשובים?

הרי בסופו של דבר הארגונים האלו נשענים על המתנדבים/ המדריכים/ המתרמים הצ'ציעיים האלו... אז בבקשה בפעם הבאה אל תשאלו "זה בהתנדבות!?!?" לפני כן תשאלו את עצמכם בלב "התנדבתי מאז שעברתי את גיל 20?" ואולי תסיפו "כל הכבוד!" ותשאלו "גם מבורגים יכולים להתנדב!?" אחרי הכל - "עולם חסד יבנה!"

היחידה

בהמשך ל'האחת' מהשבוע שעבר / א' הייפרט

את ואני, זה קשר של שניים רק רואה אותך, והראש בשמים אמנם עם הקודמת היה קל, משוחרר אבל רק אתך, אני מאושר. כאשר אני יחד, את ואני, אנשים אמורים שאני רציני. את עליי מנגה, את עליי שומרת, אתך אני תמיד מרגיש אחרת. אבל בזמן האחרון קצת קשה לי לנשום. לא נעים להגיע, זה בגלל החום. כבר לא נעים לצאת, לטייל, לבלות בשבחוץ יש חום של 35 מעלות. זמנים קשים, אך עוד קצת ויהיה בסדר ציצית יקרה שלי, ציצית צמר.

הציפור ואני

אוריה אלקים

יוצאים לאור, מהמגרה: לפני כחצי שנה יצאתי עם חברי לחינוך למסע ישראל! המסע, שהספיע רבות על כולנו, כלל משימות רבות ומאתגרות. בתחילה התבקשנו להתבודד ולשבת לבד, איש איש לעצמו למשך חצי שעה בלבד. אמנם חשפתי בעבר שירים, אך את היצירה הזאת קצת מוזר לי לשתף. הנה מה שכתבתי במהלכה של ההתבודדות. אחת.

פתאום אינני פחד לשום ציפור כנף גם לא לקטנה לפתע אינני איום לשום חיה גדולה, לשום חיה קטנה. ציפור מדלגת אל מול עיני קרוב אליי מדוע? אולי משום שרוקנתי מעצמי רוח שטות אולי כי כבר אינני נפוח כמו בלון. אולי כן, הפכתי לחפץ ללא שייכות לעולם הפכתי חפץ עם שייכות לעצמי, לנשמתי

והחיה שהרבתה ממני לברוח כבר לא פורשת כנף בהלה, אלא מדלגת אל מול עיני ומקשה על אוצרות הטבע ככה, כי ייעודה בעולם מוגשם על ידי ומה אתי? מה עם ייעודי?

איך אני פועל להגשמה עצמית וייעודית?

כשאנו בתוך עצמנו, חושבים ומעמיקים בקיימונו, הציפור כבר לא מפחדת. אולי מפני שהיא רואה בנו כמשתדלים לקבל על עצמנו דברים טובים.

כשם שהציפור יודעת שלא תיפגע כך אני יודע שלא אפגע בציפור. הרבה זמן לא ראיתי ציפור ממרחק שכזה... הרבה זמן שלא בהיתי בציפור והישרתי מבט עמוק אל שתי עיניה אולי בעזרת עיניה אוכל להבטי אל חיי...

והנה הציפור לה עפה, מאסה בציור דומם שכמותי, מחפשת לה חפץ חדש ומסקרן שאותו תוכל לבחון ובמהרה גם מעליי ללכת...

מול החפץ הדומם היא עוצרת משווה אותו אליה, חיה פעלתנית...

ומה תעשה הציפור ברגע שנחזור לסורנו כאדם?

מדבר

ליאורה בר

מְדַבֵּר, מְדַבֵּר רְגֵשׁוֹתַי, סוֹפֵר. כְּמוֹ סוֹפֵר חֻלּוֹתַי, קְצֵת סוֹפֵה - סוֹפֵה אֲחֶרֶת. הִיא פּוֹרֶצֶת וְנֹלֶחֶת, אֶפִּילוֹ כְּשֶׁלְּפָנֶימַי נִדְמָה שֶׁהִיא נִדְמָה, קוֹל דְּמָמָה זָקָה, זָקָה? זָקָה? דְּמָמָה זֹאת אֵינָה זָקָה, הִיא דְּמָמָה שֶׁל לִפְנֵי פְרוֹץ, פְּרוֹץ הַשְּׁקֵעָה...

דבר אליו

גם

בטרמפים

מנחם

פעם בחודש בממוצע יש טרמפיסט שמספר את הסיפור שלו, ולמה לא עוצרים לו, ושנאשים יתחילו כבר לעצור פעם גם אני הייתי שם, בתחושת חוסר הסבלנות וההבנה, עד שנשעתי נסיעה קצרה עם הרב יוספי. שאלתי באגביות איפה כדאי לרדת, באיזה מקום עוצרים יותר, והתשובה שקיבלתי הביאה אותי למקום אחר: הרי כל הזמן אנחנו עובדים את ה', ואין כמו הוסיעות בטרמפים להתבודדות, אז במקום להתרכז בלחץ, במבטים על הנהגים - אפשר להיכנס למקום של אמונה, של דיבור. תאמינו לי, כל רגע שווה - בלי לחשוב על ההוא במאודה עם הסרט הכתום ועל הסובארו מתנחלים עם הכיסוי ראש, רק עבודת ה'.

מְשֻׁמֶרֶת

ישבת גרן

מול החלון זְקוּף וְנִכְחוֹן הַבְּרוּשׁ בְּאֶמְצֵעַ הַגֶּן עוֹמֵד מִעֵגֶן נוֹשֵׂא רֵאשׁ. מְבַגְּרִים מְסֻתּוֹבְבִים יְלָדִים מְשֻׁתּוֹבְבִים וְהַבְּרוּשׁ - מִתְפַּלֵּל בְּאֶתֶר הָעֵבֹדָה הַשְּׂרָקֵטוֹר מְרַעֵשׂ בְּרִקְעַת מְכוּנִיּוֹת מְמַהְרֹת עַל הַכִּבְיֵשׁ וְהַבְּרוּשׁ מִיְחַל בְּגִשְׁשׁ וּבְשִׁמְשׁ מְחַר וְגַם אֶמֶשׁ הַבְּרוּשׁ בְּמִשְׁמֶרֶת קִיץ וְחֶרֶף, סִתּוֹ וְאֵבִיב מִתּוֹךְ הַתְּנוּעָה לֹא פוֹסְקֶת קָבִיב תִּפְלָתוֹ עַד צְמִרָת. הוּא לֹא שׁוֹכֵחַ וְלֹא זוֹנֵחַ וְלֹא מִתְבַּלְבֵּל, מִתְפַּלֵּל

דמוקרטיה יהודית ולא רפובליקנית

תגובה לכתבה "אזרחות למופת" / יעל אלון, ארגון "יסודות"

יישר כוח גדול לכל האנשים הטובים שהוכרו בכתבה "מלחמת אזרחות" שרוצים דמוקרטיה ויצרת ולא תוקעת לגללים במקלות של המדינה היהודית. אנחנו ב'יסודות', ארגון לליבוץ ענייני תורה ומדינה, מקווים הצלחתכם, ומצטרפים לקריאה החשובה של יוסי לומדין ללמוד אזרחות, כי רק אם נהיה שם, נוכל להיות חלק מהמשחק.

אנו רוצים להציג את ה"אני מאמין" שלנו. עם כל הענווה, אנחנו יכולים לומר כי המהפכה שעליה נכתב לא הייתה אפשרית בלי העבודה שעשתה 'יסודות' במשך 15 שנה - עם מפקחים, מנהלים, מורים ותלמידים - וגם עם אנשי הסגל במשרד החינוך - בשביל להראות שיהדות ודמוקרטיה צריכות וגם יכולות לגור ביחד.

ובתור אלו שנמצאים בשטח כבר שנים ארוכות ומנסים ללבן את הנושא הזה לעומק (ובודאי עשו גם כמה וכמה טעויות כדרך מי שמנסה ועושה), אנו יכולים לתת לכל האנשים הטובים שהחליטו שהדמוקרטיה חשובה מכדי שנפקיד אותה בידי השמאלנים, שני עקרונות למחשבה.

הראשון - לא לחשוב שנינושע מדמוקרטיה רפובליקנית - היא אמנם מדברת יותר על הכלל ועל חובות, אבל השורשים שלה חילוניים והיא נוטה לא פעם לרמוס מיעוטים במיוחד אם הם דתיים (כן, אנחנו מיעוט, לפחות בינתיים...). בואו נתמקד במה ששלנו - ביהדות, בתורה. קודם כל נגיש שיעיונות בסיסיים בדמוקרטיה מקורם ביהדות, ולפני שמצטטים מכל מיני הוגי דעות אנגלים כדאי להזכיר את הרעיונות היהודיים של בריאה בצלם אלוהים, שהשליט הוא לא מעל החוק (כרם נבות, זוכרים?), "אין ממנים פרנס על הציבור אלא אם כן נמלכים בציבור" (ברכות נה), ועוד ועוד. ומצד שני, צריך לבדוק כל נושא ונושא ולראות איך אמורה להיראות אזרחות יהודית על פי התורה ולדעת להציע אלטרנטיבה רצינית שתיקח בחשבון את הניסיון ההיסטורי שהוביל לדמוקרטיה המערבית, מכיוון שלעצרו העם היהודי לא ניהל מדינה עד לפני 60 שנה.

השני - אזרחות לא משחקת רק ב"עולם הקטן" שלנו, מה לעשות. כאן מנהלים מדינה. אם בציבור הדתי יש מחלוקות קשות, קל וחומר במדינת ישראל. אם אנו רוצים להשתתף בבניין המדינה ובהנהגת המדינה, אנחנו לא יכולים לבנות את הדמוקרטיה שנוחה לנו, אלא להתייחס ולהתמודד (וגם לא להסכים) עם הדמוקרטיה המקובלת - בסדר, לא של המכון הישראלי לדמוקרטיה (וגם שם בהחלט לא הכל שחור) אלא של צבי צמרת, גרעון סער ורובי ריבלין.

אנו מנסים ליישם את העקרונות האלה בפעילות שלנו בשטח, דרך הפעלות חינוכיות בנושאים הכי בוערים - מהתגובות אנו לומדים שהצמא גדול. נקווה שנוכל כולנו לשלב ידדים ולתקן עולם במלכות שדי.

די להורדות

צוריאל הורוביץ

"הלו, שומע? שמעת את החדש של ברי סחרוף? איזה דיסק אדיר! קניתי? מה פתאום קניתי?! עשיתי בגוגל, תוך עשר דקות הורדתי את כל הדיסק למחשב. תאמינו לי, פשוט תענוג."

את הטקסט לעיל לא אמר הולל תליאבי, גם לא פרח ממוקד העיר, חסר כל חוש מוסרי. מדובר בנן לציונות הדתית, שמחזיק מעצמו ירא שמים. כן, ממש כמונו.

לצערו הרב, אחדים מאיתנו לא מרגישים בסתירה החריפה שבין עולמם הדתי ובין גניבת מוזיקה ברשת. הם אפילו לא חשים בניגוד. על זה היה דווח ליבנן.

נתחיל מהבסיס. בהורדת מוזיקה בצורה בלתי־חוקית מהאינטרנט ישנן שלוש בעיות מרכזיות. הבעיה המוסרית, הבעיה החוקית והבעיה ההלכתית. כל אחת מהן רצינית בפני עצמה, ובכל־זאת נביא להלן את שלושתי.

ראשית, הורדת מוזיקה מרשת האינטרנט היא בעיה מוסרית עצומה. איך יכול אדם שאמון על המוסר ונשמט אדם קרוב לגנוב מאדם אחר בצורה שפלה לכי? איכה אבד המוסר האנושי, המודעק מרה נגד עוול גדול זה? גם לו היינו מנטרלים, לכאורה, את הבעייתיות החוקית וההלכתית, איך נוכל לשתוק מול עיוות מוסרי זה?!

שנית, החוק הישראלי אוסר מכל־זל הורד פיראטית של מוזיקה מהרשת. אין הרבה איפה להתבלבל - המחוקק קבע בלשון חד־משמעית, שליוצר יש את הזכות לקבוע איזה שימוש יעשה ביצירה שלו. אם היוצר החליט שעליו לשלם כדי להשתמש ביצירה, אזי אין מנוס חוקי אלא לשלם וממיעוט כח־אדם כך שטיפול באותם פורעי־חוק דיגיטליים נעשה כמעט בלתי־אפשרי, אך אין זה אומר שההורדה עצמה מותרת. איך יכול אזרח, המגדיר את עצמו שומר חוק, להפר את החוק בהגל גסה?!

והבעיה השלישית היא הבעיה ההלכתית. לדעת רוב־רובם של פוסקי ההלכה בדורנו למעט שני פוסקי הלכה בודדים (מרכזיים, אמנם) - גניבת מוזיקה והורדת סרטים מרשת האינטרנט היא עבירה הלכתית. מדובר בהתעלמות מוחלטת מן הצו־האלוקי "לא תגנוב", והסרת אופן משמוע את קריאתו הנצחית של ריבון העולמים - "והייתם נקיים מה' ומישראל". בסופו של יום, ההורדה היא מעשה של בחרי־חרים. הפיתוי הוא גדול, האנונימיות מובטחת, החברה סלחנית והסיכוי להתפס שואף לאפס. ופה בדיק אמור להיכנס החוש המוסרי של האדם לפעולה.

עבירות גניבה, שבין אדם לחברו, אין יום הכיפורים מכפר. שנזכה כולנו לממש בצורה מלאה על צו מצפוננו, על החוק הישראלי ועל "ועשית הישר והטוב", "וְכָל יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וְיִרְאוּן וְלֹא יִסְפוּ לַעֲשׂוֹת כַּדָּבָר הַרַע הַזֶּה".

הדברים שנכתבים כאן נכונים לכל סוג של עבירה פיראטית - כולל הורדת סרטים מרשת האינטרנט, העברת תוכן בין מכשירים סלולריים דרך ה Bluetooth, הורדת תוכנות באופן פיראטי וכד.

נוס המקדש

ביום ראשון כ"ט תמוז בשעה 14:00 באולם ישיבת הכותל.

רוחב משגב לך, הרובע היהודי

13:30 - התכנסות, כיבוד קל ומנחה
14:00 - הרב ישראל אריאל
14:30 - הרב דב ליאור
15:20 - הרב אורי שרקי
16:00 - דוכני המקדש לרשותכם:

חֵשֶׁת פֶּסַח עֵגֶל בֵּית הַאֲבֵדָה.
סִגְרֵת צְבִיעַת תְּכֵלֶת.
הַסֵּלֶת זֹאנִיר אֲכוּן הַאֲבֵדָה.
עֵצֵי הַאֲבֵדָה עֲזוּ...
17:00 - בנות: הצגת "בית ה נלך"
בנים: תצפית על הר הבית - ד"ר חגי בן ארצי
19:00 - מצטרפים לסיבוב שפרים

הכניסה חופשית/ישיבה נפרדת

Temple.org.il | 02-6264545

העיניים של הרבי

אשר הראל

ושוב אותה תמונה מביטה ממעל. תמונה של הרבי המטילה את צלה על הכלל. על העצין שעל השולחן, ועל הקישוט שבין המנורות. על הצעצועים שעל הרצפה, ועל הספרים שעל המדפים. על הילד המשחק עם בן דודתו, ועל הילדה האוכלת את לחמה. על האבא המכין את קריאתו. ועל האמא השוכבת על הספה ובידה ספר. הרבי משקיף, מביט ובוהן, בעיניו הגדולות האומרות הכל. עיניים אוהבות, מחבקות ומעודדות, עיניים של תקווה.

כשכולם הלכו לישון

כשכולם הלכו לישון ונותרתי רק אני לבדי ובתמימות חשבתי שאולי רק הפעם... נראה איזה משהו מחכים או שאת הלב יפתח ופתאום זה מגיע

לכאורה עוד נלחם מופז ומחזיר מופז ומחזיר הנוכחות האלוהית רק מפריעה כי העלילה עוד מושכת ומפתיעה כמו זבוב של יזל לאור הכחול נמשך תחת התקרה מבוכה וגועל לכאורה נכנע לגמרי העולם מתמלא אורחים רעים ורוחות אך עוד נשאר משהו בשארית הכוחות מסתכל למעלה עם כל הקושי הכרוך מבושי ומפחד לפני המלך הברוך צועק את נשמתו בקול חלוש אני מוחה!!!

לא רוצה את זה! לא בשביל זה אני כאן! והנה השי"ן דל"תים הנבראים כבר לא כל כך בריאים בעלי מומים, מחוסרים באיברים כי אני לא מתמסר עד הסוף לסטרא אחרא עד הסוף שמור רק לאינסוף.

מחפשת שירות? ילדים מיוחדים קרובים ללבר?

בבית ספר "אבן חן" של עמותת אלו"ט

מחכים לך

בי"ס לילדים אוטיסטים "אבן חן" לגילאי 6-19 השירות כולל הכשרה ותעודה בגישת ABA

לפרטים והרשמה

יו"ת - 052-6070244

לעמותת "בת מלך"

מקלט לנשים מוכות דתיות

דרושה

בת שירות לאומי

להפעלת בית ילדים במקום

מוכנות לעבודה מאומצת ומאתגרת

לפרטים נוספים, אורה:

054-8427438

מכון ראשית

מדרשת מעון

מִצְמִיחַ אֶת בּוֹאֲרֵינוּ וְאֵת צִבְיֹר פְּלִיט בְּרוּחַ אוֹיֵן אֵינּוֹב לְקִרְאָת תְּלִיֵד בְּאֵה אֵל מוֹל מְקוּם הַמְּקַבֵּל

ירושלים

מקום, זמן, נפש

יום העיון יתקיים בע"ה ביום חמישי, ד' אב בישיבת הכותל, ברובע היהודי

10:15 התכנסות
10:30 עבודת התמיד הרבנית עידית אצקוביץ'
12:00 חורבן וגלות במגילת איכה. הרב איל רוד
13:00 מה איבדנו בחורבן? הרב יהושע יודר
14:15 ארוחת צהריים קלה
14:45 "בירושלים תנוחמו" להבנת שורש הנחמה. הרב דני סטיסקין.
16:00 אהבה שאינה תלויה בדבר - הכלל והכלי. שלומית סטיסקין
17:00 לקחת אחריות. הרב ערן טמיר
18:10 ירושלים ותשובה. הרב דני איזק
19:30 סיום משוער

עלות: 25 ₪ ליום או לחלקו
לפרטים: נועה 052-6071466
www.machonreshit.org

בנות פאז'וניות
בהכנות לקראת אשת תלמי
מחמינות

ראיונות יתקיימו במקום
בתאום מראש, אפרת 052-4317210

עיר דוד לכל המשפחה

חווייה עולמית במקום שבו הכל התחיל...

הר הזיתים החוויה הארכיאולוגית מגלים את העבר הטמון בעפר בגן לאומי עמק צורים

יער השלום סיוור Segway רכב העתיד בשבילי העבר

פינוטבול ירושלים משחקי מלחמה ביער השלום

אצטובלים סדנת מחזור ויצירה מן הטבע

טיילת ארמון הנוציב בעקבות המים לירושלים סיוור באמה החשמלית

רצים לירושלים משחק ניווט משימתי מהנה לכל המשפחה

מדושים בטיילת רב אופן לכל המשפחה

גן לאומי עיר דוד עיר דוד המקראית מסע אל המקום שבו הכל התחיל

דרן עולי הרגל סיוור במעבה האדמה בדרך העולה מבריכת השילוח אל הכותל המערבי

חווית בין הערביים צלילי נבל וסיוור ערב באווירה קסומה

לילות בעתיקות חווית הלילה החדשה המשלבת סיוור מודרן, מיצג תלת מימדי ומיצג נוסף המוקדן על עתיקות עיר דוד

ניגון ירושלמי סיוור לילי קסום תחת האדמה בשפת הצלילים והלב

חנות מתנות ייחודית ומזנון עשיר ממתנים לכם במקום

מופעים לרשתיות עיר דוד במסגרת **לילות "תרבות לישראל"** באתרי מורשת ביזחמה ובתמיכה של משרד התרבות והספורט

בימי חמישי, בשעה 21:00 בעיר דוד **דוד ד'אור - י"א אב 11.11**

מיכה שטרית וליאור אלמליח - י"ח אב 11.11

שלמה בר - כ"ה אב 11.11

לפרטים והזמנות: *6033
www.cityofdavid.org.il

ירושלים
עיריית ירושלים

עיר דוד
ירושלים